

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „M1“ 2017-06-19 SKUNDO**

2017 m. rugpjūčio 21 d. Nr. S-183 (7-130/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovei
mokesčių mokėtojo atstovams

Jelenai Krochmalienei
Miglei Mainionytei
advokato padėjėjai L. A. , V. R.

2017 m. liepos 18 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „M1“ (toliau – Bendrovė) 2017-06-19 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017-05-26 sprendimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-202 dėl patikrinimo akto tvirtinimo, n u s t a t ė:

Inspekcija skundžiamu sprendimu patvirtino 2017-03-29 patikrinimo akte Nr. (21.31-28)-FR0680-124 papildomai apskaičiuotą 168 779,57 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 78 144 Eur pelno mokestį (toliau – PM), 14 505,21 Eur valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSDĮ), 2 561,25 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSDĮ); apskaičiavo 25 591,86 Eur GPM delspinigius, 14 216,31 Eur PM delspinigius; skyrė 16 877,96 Eur GPM baudą, 7 814,40 PM baudą, 7 252,61 Eur VSDĮ baudą, 1 280,63 Eur PSDĮ baudą.

Sprendime nurodyta, kad Inspekcijos Didžiųjų mokesčių mokėtojų stebėsenos ir konsultavimo departamentas atliko Bendrovės PM už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2013-06-30, GPM už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2015-12-31, VSDĮ už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2013-06-30, PSDĮ nuo 2011-01-01 iki 2013-06-30 apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą.

Patikrinimo metu mokesčių administratorius nustatė, kad Bendrovė:

Iš AB „A1“ pagal 2008-08-01, 2008-08-29, 2008-09-01, 2008-09-12 bei 2008-09-18 turto pirkimo–pardavimo sutartis perėmė (įsigijo) nekilnojamąjį, kilnojamąjį turtą bei atsargas (su miltų gamyba susijusį nekilnojamąjį turtą už 32 185 820 Lt; atsargas, įrangą, automobilius ir kt. turtą už 26 230 129,52 Lt; 1 500 vnt. UAB „A2“ akcijų už 27 278 567 Lt; patalpą adresu: *duomenys neskelbtini*, Panevėžys, už 400 000 Lt) už 86 094 516,52 Lt.

Bendrovė iš AB „A1“ pagal 2008-09-18 susitarimus perėmė 23 722 110,47 Lt (6 870 398 Eur) skolą akcininkams: R. G. K. (5 287 858 Lt už išleistas AB „A1“ obligacijas ir 1 381 641,61 Lt sukauptas palūkanas) ir A3 S.C.A. (13 473 826 Lt už išleistas AB „A1“

obligacijas ir 3 578 784,86 Lt sukauptas palūkanas), kaip atsiskaitymą už dalį perimto iš AB „A1“ nekilnojamojo turto.

Bendrovė 2009-07-22 išleido 6 870 400 Eur, 2011-07-22 – 8 330 600 Eur bendros nominalios vertės 24 mėn. trukmės obligacijų emisijas, kurių didžiausią dalį, t. y. už 14 817 900 Eur, įsigijo Bendrovės akcininkai, o kitą emisijos dalį įsigijo UAB „L1“, UAB „G1“ ir R. V. G. .

Bendrovė 2013 m. padidino įstatinį kapitalą ir 2013-03-05 išleido 20 000 000 Lt pasirašomų akcijų emisiją, kurią įsigijo Bendrovės akcininkai.

Bendrovė laikotarpiu nuo 2011-01-01 iki 2013-06-30, apskaičiuodama atitinkamų mokestinių laikotarpių pelną prieš apmokestinimą, leidžiamiems atskaitymams priskyrė 7 834 548,30 Lt (2 269 042 Eur) sąnaudas už subordinuotų obligacijų palūkanas ir šiomis palūkanomis sumažino apmokestinamąjį pelną.

Patikrinimo metu konstatuota, kad Bendrovė, apskaičiuodama apmokestinamąjį pelną už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2013-06-30, nepagrįstai 7 834 548,30 Lt (2 269 042 Eur) palūkanų sąnaudas, susijusias su obligacijų emisijomis, priskyrė leidžiamiems atskaitymams, nes šios sąnaudos nesusijusios su Bendrovės pajamų uždirbimu. Bendrovė, perimdama skolą akcininkams bei išleisdama obligacijų emisijas, neveikė kaip vienetas, vykdamas komercinę ar gamybinę veiklą, kuria siekiama pajamų ar kitos ekonominės naudos Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMĮ) prasme, Bendrovė veikė išimtinai siekdama tikslų, susijusių su akcininkų interesais bei jų ekonomine nauda.

Be to, patikrinimo metu nustatyta, kad R. G. K. iš Bendrovės gavo 1 022 749 Eur ir R. V. G. – 44 688 Eur kitas pajamas, kurios skirtingai nei palūkanos (taikoma Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme (toliau – GPMĮ) 17 str. nustatyta lengvata), apmokestinamos GPM, todėl konstatuota, kad Bendrovė, pasirašydama obligacijų sutartis ir išmokėdama laikotarpiu nuo 2011-01-01 iki 2015-12-31 R. G. K. ir R. V. G. 1 067 437 Eur palūkanas, susijusias su obligacijų emisijomis, formaliai pasinaudojo GPMĮ 17 straipsnyje numatyta lengvata ir jas priskyrė neapmokestinamoms pajamoms. Patikrinimo metu gyventojų mokestinė bazė ir mokestinės prievolės dydis nustatyti, vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 10 ir 69 straipsniais.

Patikrinimo metu taip pat nustatyta, kad Bendrovė tikrinamuoju laikotarpiu komandiruočių sąnaudoms priskyrė dalies darbuotojų užsienio komandiruočių metu patirtų kelionės, apgyvendinimo, maitinimo, apskaičiuotų ir išmokėtų dienpinigių ir kitų, nesusijusių su tų darbuotojų atliekamomis darbo funkcijomis, tarnybiniu pavedimu ar kvalifikacijos kėlimu, išlaidas. Konstatuota, kad 2011 m. ir 2012 / 2013 m. vykusios devynios komandiruotės buvo pramoginio ir pažintinio / poilsinio pobūdžio ir nėra susijusios su tų darbuotojų atliekamomis darbo funkcijomis, tarnybiniu pavedimu ar kvalifikacijos kėlimu. Todėl buvo apskaičiuoti GPM, VSDĮ bei PSDĮ nuo Bendrovės 2011 m., 2012 m. ir 2013 m. I pusmetį įformintų komandiruočių, pripažinus Bendrovės darbuotojų ir gyventojų naudai patirtas išlaidas jų pajamomis, gautomis natūra, atitinkamai pakoreguoti Bendrovės apskaičiuoti 2011 m., 2012 m. ir 2013 m. I pusmečio veiklos rezultatai (apmokestinamasis pelnas didintas / mokestiniai nuostoliai sumažinti).

1. Dėl Bendrovės sąnaudų priskyrimo leidžiamiems atskaitymams pagrįstumo. Vadovaujantis PMĮ 11 str. 1 dalimi, 17 str. 1 dalimi, 2 str. 24 d., 31 d., 40 d., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) PMĮ 17 str. 1 dalies nuostatų išaiškinimu dėl leidžiamų atskaitymų (2015-06-16 nutartis adm. byloje Nr. eA-1409-602/2015, LVAT 2017-05-15 nutartis adm. byloje Nr. eA-1139-442/2017), pabrėžta, jog sąnaudos gali būti pripažintos leidžiamais atskaitymais tik nustačius sąnaudų ryšį su vieneto komercine ar gamybine veikla (jos dalimi), kuria siekiama pajamų ar kitokios ekonominės naudos t. y. turi būti betarpiškas ryšis tarp pajamų ir sąnaudų, nepriklausomai nuo to, ar pajamos yra gaunamos. Pastebėta, jog PMĮ nėra konkrečios teisės normos, *expressis verbis* reguliuojančios palūkanų, mokamų už obligacijas, priskyrimą ar nepriskyrimą leidžiamiems atskaitymams, todėl mokestinio patikrinimo metu, atsižvelgiant į PMĮ 17 straipsnio nuostatas bei faktines aplinkybes, vertintas Bendrovės pagal 2009-07-22 ir 2011-07-22 išleistas subordinuotų

obligacijų emisijas sumokėtų 7 834 548,30 Lt (2 269 042 Eur) palūkanų priskyrimo leidžiamiems atskaitymams pagrįstumas už 2011 m. ir 2012-01-01–2013-06-30 mokestinius laikotarpius.

1.1. Dėl sandorių su AB „A1“. Nurodyta, kad Bendrovė iš AB „A1“ įsigijo turto iš viso už 86 094 516,52 Lt, iš jų: (1) 32 185 820 Lt sudarė nekilnojamasis turtas, susijęs su miltų gamyba; (2) 26 230 129,52 Lt – atsargos, įranga, automobiliai ir kt. turtas; (3) 400 000 Lt – patalpa, esanti adresu: *duomenys neskkelbtini*, Panevėžys; (4) 27 278 567 Lt – UAB „A2“ akcijos (1 500 vnt).

Nustatyta, kad AB „A1“ 2008-09-12 Bendrovei pagal akcijų pirkimo–pardavimo sutartį Nr. 2008/09/12-1 parduotas UAB „A2“ akcijas (50 proc. visų šios įmonės akcijų) už 27 278 567 Lt sumą įsigijo pagal 2004-09-13 akcijų pirkimo–pardavimo sutartį iš R. S. ir G. B. iš kiekvieno po 750 vnt. akcijų (1 500 vnt. akcijų), už 4 005 000 Lt. Pagal AB „A1“ ir UAB „A2“ pateiktų finansinių ataskaitų duomenis nustatyta, kad UAB „A2“ grynoji turto vertė akcijų pardavimo 2008-09-12 Bendrovei momentu sudarė 5 495 400 Lt, tuo tarpu šių akcijų AB „A1“ įsigijimo momentu 2004-09-13 buvo 12 012 214 Lt, t. y. akcijų vertė pardavimo Bendrovei momentu buvo 6 516 814 Lt mažesnė, nei tuo laikotarpiu, kai akcijas įsigijo AB „A1“. Bendrovė UAB „A2“ 1 500 vnt. akcijų pirkimo sandorio pagal 2008-09-12 sutartį Nr. 2008/09/12-1 kainos nustatymui bei pagrindimui pateikė skaidres, pagal kurias UAB „A2“ verslo vertė įvertinta 67 700 tūkst. Lt, finansinės skolos 2008-12-31 dienai – 10 900 tūkst. Lt, grynieji pinigai – 100 tūkst. Lt; visų akcijų vertė – 56 900 tūkst. Lt (67 737 + 100 – 10 900), o 50 proc. akcijų paketo – 28 500 tūkst. Lt (56 900 x 50 proc.). Vertinimas atliktas pagal diskontuotų pinigų srautų metodą, įvertinus tęstinio laikotarpio vertę iki 2013 m. ir vėliau, tačiau duomenys, kas atliko šį vertinimą, nepateikti.

Patikrinimo metu konstatuota, kad akcijų perleidimo sandoris Bendrovei nebuvo ekonomiškai pagrįstas ir finansiškai naudingas, o tokią išvadą pagrindžia aplinkybės, kad: (1) Bendrovė ir AB „A1“ yra susijusios įmonės: AB „A1“ yra Bendrovės steigėja (2008-02-27), skirtingais laikotarpiais šias įmones valdė tie patys akcininkai, su kuriais įmonės pasirašė 2008-09-18 susitarimus ir Bendrovė perėmė finansinius įsipareigojimus už išleistas AB „A1“ obligacijas su didesnėmis negu bankų suteikiamomis palūkanomis; (2) UAB „A2“ 1 500 vnt. akcijų pardavimo kaina gerokai viršijo UAB „A2“ valdomo turto kainą, o dokumentų, pagrindžiančių šių akcijų kainos nustatymą bei jos atitikimą rinkos kainai, Bendrovė nepateikė.

Inspekcija vertino, jog įformintas akcijų pardavimo sandoris buvo naudingas tik akcininkams, siekiant užsitikrinti pagrindą finansiniams įsipareigojimams, kylantiems iš 2008-09-18 pasirašytų susitarimų tarp Bendrovės, AB „A1“ ir akcininkų (2008-09-18 buvo sudaryti keturi susitarimai dėl 2007-07-23 ir 2007-12-10 AB „A1“ konvertuojamų obligacijų pasirašymo sutarčių, kuriuose nurodoma, kad Bendrovė perėmė 21 502 587,93 Lt AB „A1“ skolą bei įsipareigojo sumokėti apskaičiuotas palūkanas).

Pagal Bendrovės buhalterinės apskaitos dokumentus, nustatyta, kad Bendrovė už perimtą 85 694 457 Lt vertės turtą su AB „A1“ atsiskaitė: (1) 56 042 301 Lt sumokėjo banko pavedimais; (2) 21 314 067 Lt vykdant užskaitymą pagal 2008-09-18 susitarimus; (3) 713 220 Lt vykdant tarpusavio užskaitas pagal susitarimus tarp Bendrovės, AB „A1“ ir kitų įmonių dėl tarpusavio skolų užskaitymo; (4) 7 624 869 Lt užskaityta pagal Bendrovės ir AB „A1“ skolų suderinimą. Bendrovė turtui iš AB „A1“ pirkti pagal 2008-08-29 kredito sutartį Nr. 08-098708-IN, sudarytą su AB banku „Hansabankas“ („Swedbank“ AB), gavo 15 349 860 Eur (52 999 997 Lt) kreditą tikslinei paskirčiai (ilgalaikiam kilnojamajam, nekilnojamajam ir finansiniam turtui iš AB „M2“ įsigyti), galutinis kredito grąžinimo terminas – 2015-09-29. Taip pat Bendrovė pagal 2008-08-29 kredito linijos sutartį Nr. 08-093015-KL, sudarytą su AB bankas „Hansabankas“ („Swedbank“ AB), gavo trumpalaikę 2 896 200 Eur (10 000 000 Lt) paskolą tikslinei paskirčiai – apyvartinėms lėšoms finansuoti, galutinis kredito grąžinimo terminas – 2009-09-29. Be to, Bendrovei perimtam turtui iš AB „A1“ įsigyti 6 211 000 Lt paskolą su 8 proc. metinių palūkanų norma už faktiškai panaudotą pinigų sumą suteikė UAB „L1“ (pagal banko išrašus UAB „L1“ per 2008 m. rugpjūčio – gruodžio mėn. į Bendrovės banko sąskaitą iš viso pervadė 5 091 000 Lt). Konstatuota, kad turtui iš AB „A1“ pirkti

Bendrovė disponavo 69 210 997 Lt lėšomis: 62 999 997 Lt (52 999 997 Lt + 10 000 000 Lt) suma, gauta iš banko, ir 6 211 000 Lt suma (2008 m. buvo pervesta 5 091 000 Lt) – iš UAB „L1“. Patikrinimo metu nustatyta ir tai, kad perimto turto vertė be UAB „A2“ akcijų sudarė 58 415 950 Lt, todėl padaryta išvada, jog lėšų įsigyti ši turtą Bendrovei būtų užtekę ir be perimtų įsiskolinimų.

1.2. Dėl Bendrovės 2009-07-22 ir 2011-07-22 išleistų subordinuotų obligacijų emisijų.

Nurodyta, kad Bendrovė išleido 2009-07-22 ir 2011-07-22 subordinuotų obligacijų emisijas, tačiau investuotų lėšų pagal subordinuotų obligacijų pasirašymo sutartis faktiškai negavo:

1) vadovaujantis 2009-07-21 Bendrovės valdybos sprendimu, buvo išleista Bendrovės subordinuotų bankui 6 870 400 Eur bendros nominalios vertės 24 mėn. trukmės obligacijų emisija su 15 proc. metine palūkanų norma, o sutartį pasirašė ir obligacijas įsigijo investuotojai: dalį emisijos už 4 938 800 Eur – A3 S.C.A., dalį emisijos už 1 720 000 Eur – R. G. K. ir dalį emisijos už 211 600 Eur – UAB „L1“. Valdybos posėdyje dalyvavo M. Č. (A3 S.C.A. atstovas), R. G. K. (Bendrovės akcininkas), R. V. G. (susijusios įmonės akcininkas) ir G. M. (direktorius), už sprendimą balsavo vienbalsiai.

Nustatyta, kad už 2009-07-22 išleistą obligacijų emisiją buvo įskaityti priešpriešinių reikalavimų įsiskolinimai, kylantys dėl priskaičiuotų ir sukauptų palūkanų pagal 2008-09-18 susitarimus, t. y. 2009-07-22 A3 S.C.A. įsiskolinimas Bendrovei pagal apskaitos registrus sudarė 17 052 613 Lt (4 938 778 Eur), atitinkamai obligacijų 2009-07-22 ši įmonė įsigijo už 17 052 689 Lt (4 938 800 Eur); 2009-07-22 R. G. K. įsiskolinimas Bendrovei pagal apskaitos registrus sudarė 5 938 816 Lt (1 720 000 Eur), atitinkamai 2009-07-22 už tiek pat jis įsigijo ir obligacijų.

2) vadovaujantis 2011-07-20 Bendrovės valdybos sprendimu, buvo išleista UAB „M1“ subordinuotų bankui 8 330 600 Eur (28 763 895,68 Lt) bendros nominalios vertės 24 mėn. trukmės obligacijų emisija su 12 proc. metine palūkanų norma, o sutartį pasirašė ir obligacijas įsigijo investuotojai: dalį emisijos už 6 051 600 Eur – A3 S.C.A., dalį emisijos už 2 107 500 Eur – R. G. K., dalį emisijos už 102 900 Eur – UAB „G1“ ir dalį emisijos už 68 600 Eur – R. V. G. Valdybos posėdyje dalyvavo M. Č. (A3 S.C.A. atstovas), R. G. K. (Bendrovės akcininkas), R. V. G. (susijusios įmonės akcininkas) ir G. M. (direktorius), už sprendimą balsavo vienbalsiai.

Nustatyta, kad už 2011-07-22 išleistą obligacijų emisiją buvo įskaityti priešpriešinių reikalavimų įsiskolinimai, kylantys dėl priskaičiuotų ir sukauptų palūkanų pagal 2009-07-22 išleistą obligacijų emisiją, t. y. 2011-07-22 A3 S.C.A. įsiskolinimas Bendrovei pagal apskaitos registrus sudarė 21 209 273 Lt (6 142 630 Eur), atitinkamai obligacijų 2011-07-22 ši įmonė įsigijo už 20 894 964 Lt (6 051 600 Eur), o likusi suma 91 003 Eur buvo sudengta už AB „A1“ akcijas; 2011-07-22 R. G. K. įsiskolinimas Bendrovei pagal apskaitos registrus sudarė 2 139 249 Eur (7 386 399 Lt), atitinkamai obligacijų 2011-07-22 jis įsigijo už 2 107 500 Eur (7 276 776 Lt), o likusi suma 31 693 Eur akcininkui 2011-03-21 sumokėta banko pavedimu. Nustatyta, kad UAB „G1“ ir R. V. G. taip pat nemokėjo – jiems buvo atlikti priešpriešiniai užskaitymai.

1.3. Dėl 2013-03-05 Bendrovės išleistos akcijų emisijos.

Pagal 2013-03-04 Bendrovės pakartotinio neeilinio visuotinio akcininkų susirinkimo protokolą Nr. 2013/02, Bendrovės akcininkai A3 S.C.A. (atstovas M. Č.), R. G. K. ir M. K. (kartu turėjo 97,20 proc. akcijų ir atitinkamai tiek pat balsų) vienbalsiai nusprendė padidinti Bendrovės įstatinį kapitalą papildomais įnašais 20 000 000 Lt suma nuo 2 000 000 iki 22 000 000 Lt, išleidžiant 100 000 vnt. paprastųjų vardinių akcijų (vienos akcijos nominali vertė – 200 Lt). Už Bendrovės 2013-03-05 išleistą pasirašomų akcijų emisiją apmokėjimas buvo vykdomas užskaitomis: (1) akcininkui A3 S.C.A. už akcijas, kurių kaina 14 000 000 Lt (4 054 680 Eur), buvo atliktas užskaitymas iš dalies Bendrovės skolos už subordinuotas obligacijas ir sukauptas palūkanas pagal 2011-07-22 subordinuotų obligacijų pasirašymo sutartį; (2) R. G. K. už akcijas, kurių kaina 4 000 000 Lt (1 158 480 Eur), 2013-01-03 dalį apmokėjo banko pavedimu 1 769 600 Lt (512 512 Eur) ir 2 230 400 Lt (645 968 Eur) jam užskaityta iš skolos už obligacijas ir sukauptas palūkanas; (3) M. K. už akcijas, kurių kaina 2 000 000 Lt (579 240 Eur), apmokėjo dalį 2013-

01-03 banko pavedimu 1 028 800 Lt (297 961 Eur), likusi dalis skolos 971 200 Lt (281 279 Eur) pagal tarpusavio susitarimą buvo užskaityta iš R. G. K. skolos už obligacijas ir sukauptas palūkanas.

Inspekcija nustatė, kad Bendrovė pagal subordinuotų obligacijų pasirašymo sutartis už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2013-06-30 priskaičiavo 7 772 864 Lt (2 251 177 Eur) palūkanas (patikrinimo akto 2 lentelė), kurias užskaitos būdu užskaitė obligacijų emisijoms ir už akcininkų įsigytas akcijas, dalį sumokėjo investuotojams bankiniais pavedimais (patikrinimo akto 3 lentelė).

Nors Bendrovė, vadovaudamasi GPMĮ 17 str. 1 d. 19 punkto nuostata, išmokėtas palūkanas priskyrė neapmokestinamosioms pajamoms ir, apskaičiuodama atitinkamų mokestinių laikotarpių pelną prieš apmokestinimą, leidžiamiesiems atskaitymais priskyrė 7 834 548,30 Lt (2 269 042 Eur) sąnaudas už subordinuotų obligacijų palūkanas ir tokiu būdu sumažino apmokestinamąjį pelną, tačiau Inspekcija mokesčio patikrinimo metu, vadovaudamasi PMĮ 17 str. 1 dalimi bei įvertinusi visas sandorių įforminimo aplinkybes, konstatavo, jog Bendrovė, išleisdama obligacijų emisijas bei perimdama skolą akcininkams, neveikė kaip vienetas, vykdamas komercinę ar gamybinę veiklą, kuria siekiama pajamų ar kitos ekonominės naudos PMĮ prasme, o veikė išimtinai siekdama tikslų, susijusių su akcininkų interesais bei jų ekonomine nauda. Tokią išvadą, pasak Inspekcijos, patvirtino aplinkybės:

- 1) sprendimus išleisti obligacijas priėmė akcininkai, kurie vėliau šias obligacijas ir įsigijo;
- 2) palūkanų normos nustatytos akcininkų sprendimu;

3) AB „A1“ akcininkų sprendimas išleisti obligacijas nebuvo ekonomiškai naudingas ir finansiškai pagrįstas: pagal 2008-08-29 banko kredito sutartis Nr. 08-098708-IN ir Nr. 08-093015-KL nuo jų pasirašymo iki 2009-02-29 buvo nustatyta 9,156 proc. dydžio metinė palūkanų norma; pagal pateiktas UAB „L1“ paskolų sutartis nustatyta, kad ši įmonė skolino Bendrovei su 8 proc. metinėmis palūkanomis; 2007 ir 2008 m. akcininkams buvo skaičiuojamos 15 proc. (už perimtą įsiskolinimą iš AB „A1“ pagal 2007-07-23 ir 2007-12-10 pasirašytas obligacijų sutartis), 2009 m. – 15 proc., 2010 m. – 9 proc., 2011 m. – 15 proc., 2012–2013 m. – 12 proc. palūkanos;

4) ne visas perimtas turtas iš AB „A1“ buvo vertintas tikrąja rinkos kaina: UAB „A2“ akcijas sumokėta kaina 27 278 567 Lt gerokai viršijo jos valdomo turto kainą bei buvo daug didesnė už savikainą;

5) už perimtą turtą iš AB „A1“ banko pavedimais buvo mokėta 56 042 301 Lt, dėl likusios sumos 29 652 529 Lt buvo vykdomos tarpusavio užskaitos, neatliekant realių mokėjimų;

6) turtui iš AB „A1“ pirkti Bendrovė disponavo 69 210 997 Lt lėšomis, tačiau perėmė ir įsipareigojimus akcininkams už 21 502 586,94 Lt sumą;

7) 2008-09-18 sutartyje dėl nekilnojamojo turto įsigijimo už 32 185 820 Lt (su PVM) atsiskaitymo dalyje nurodyta, kad skoliniai įsipareigojimai 21 502 587,93 Lt pagal pasirašytus susitarimus su akcininkais turi būti įskaityti už dalį šio nekilnojamojo turto, tačiau Bendrovė taip pat gavo banko paskolą šiam turtui įsigyti, todėl nebuvo būtinybės perimti šių įsipareigojimų akcininkams;

8) finansinių įsipareigojimų perkėlimas Bendrovei nesusijęs su perimtu turtu ir ekonomine nauda;

9) lėšos pinigais už obligacijas ir akcijas nebuvo gautos, o akcininkams nuo 2008-09-18 iki 2013-07-22 priskaičiuotos 5 618 089 Eur palūkanos: A3 S.C.A. – 4 195 188 Eur, R. G. K. – 1 422 901 Eur. Palūkanos taip pat buvo priskaičiuotos ir UAB „L1“ – 18 645 Eur, UAB „G1“ – 36 475 Eur ir R. V. G. – 31 038 Eur;

10) obligacijas įsigijo susiję asmenys, kurie vėliau įsigijo ir akcijas, todėl buvo atliktas tarpusavio reikalavimų įskaitymas;

- 11) palūkanomis už obligacijas buvo dengiami naujų obligacijų ir akcijų įsigijimai;

12) Bendrovė palūkanas priskyrė akcininkų – fizinių asmenų neapmokestinamosioms pajamoms ir apskaičiuodama atitinkamų mokesčių laikotarpių pelną prieš apmokestinimą

leidžiamies atskaitymais priskyrė 7 834 548,30 Lt (2 269 042 Eur) sąnaudas už subordinuotų obligacijų palūkanas ir tokiu būdu sumažino apmokestinamąjį pelną.

Atsižvelgdama į PMĮ nuostatas bei nustatytas aplinkybes, Inspekcija vertino, jog pagrįstai konstatuota, kad Bendrovės patirtos palūkanų sąnaudos nėra susijusios su komercine ar gamybine veikla (jos dalimi), kuria siekiama pajamų ar kitokios ekonominės naudos, t. y. jos nėra susijusios su pajamų uždirbimu ir negali būti priskiriamos prie leidžiamų atskaitymų. Taip pat Inspekcija pažymėjo, jog Bendrovės pastabose nurodytos aplinkybės nepaneigė minėtos mokesčių administratoriaus išvados. Nustatyta, kad obligacijų ir akcijų perleidimo veiksmai buvo nevienkartiniai, jie buvo atliekami sistemingai, pagal iš anksto numatytą sandorių schemą, kurios tikslas buvo akcininkams (A3 S.C.A. ir R. G. K.) perleisti Bendrovės akcijas, nepatiriant jokių mokesčių išlaidų bei suformuojant reikalavimo teises, kurių pagrindu būtų galima išmokėti pajamas, kurios formaliai taikant teisės aktų nuostatas būtų laikomos fizinio asmens neapmokestinamomis pajamomis. Todėl šių sandorių tikslas buvo ne finansinė nauda Bendrovei, o akcininkų siekis Bendrovės apskaitoje suformuoti kuo didesnes įsipareigojimų sumas akcininkams. Pažymėta ir tai, kad mokesčių administratorius neginčija Bendrovės akcininkų priimtų sprendimų, jų atitikimo kitų teisės aktų reikalavimams, taip pat Bendrovės pasirinktos veiklos finansavimo formos, tačiau analizavo ir vertino, ar tokie Bendrovės sprendimai nepažeidė mokesčinius teisinius santykius reglamentuojančių nuostatų ir nebuvo priemonė mokesčiams išvengti.

2. Dėl Bendrovės akcininkų gautų pajamų (palūkanų už obligacijas) ir MAĮ 69 str. 1 d. nuostatų taikymo. Nurodyta, jog Bendrovė laikotarpiu nuo 2011-01-01 iki 2015-12-31 R. G. K. priskaičiavo ir išmokėjo arba užskaitė naujai obligacijų emisijai ir akcijų pirkimui 1 022 749 Eur palūkanas ir R. V. G. – 44 688 Eur palūkanas (patikrinimo akto 3 lentelė), kurios, vadovaujantis GPMĮ 17 str. 1 d. 19 punkto nuostatomis, priskirtos neapmokestinamoms pajamoms.

Sprendime vadovautasi MAĮ 69 str. 1 dalies nuostatomis bei LVAT praktika, jog mokesčiams apskaičiuoti taikant turinio viršenybės prieš formą principą būtina nustatyti, kad sandoris, ūkinė operacija ar bet kokia jų grupė sudaryti turint tikslą gauti mokesčinę naudą.

Kadangi įvertinus minėtų sandorių faktines aplinkybes nustatyta, kad mokesčinę naudą dėl 2009-07-22 ir 2011-07-22 obligacijų emisijų platinimo gavo ne Bendrovė, o akcininkai, t. y. lėšų pagal obligacijų pasirašymo sutartis Bendrovė faktiškai negavo, buvo vykdomi priešpriešiniai užskaitymai, o obligacijų pirkimo pardavimo sandorių tikslas – gauti neapmokestinamas palūkanas už obligacijas, todėl Bendrovė už realiai negautas lėšas pagal subordinuotų obligacijų pasirašymo sutartis susijusiems asmenims išmokėjo realias palūkanų sumas bei pardavė savo akcijas, Inspekcija padarė išvadą, kad patikrinimo akte pagrįstai konstatuota, jog pasirašant obligacijų sutartis dėl Bendrovei suteiktų paskolų buvo formaliai pasinaudota GPMĮ 17 straipsnyje numatyta lengvata. Tokiu būdu formaliai buvo sukurta situacija, kuria akcininkams per palūkanas buvo išmokama dalis neapmokestinamų pajamų. Vadovaujantis MAĮ 69 str. 1 dalies nuostatomis, atkuriant iškreiptas ir slepiamas aplinkybes, su kuriomis GPMĮ sieja gyventojų apmokestinimą, patikrinimo metu konstatuota, kad akcininkas R. G. K. iš Bendrovės gavo 1 022 749 Eur ir R. V. G. – 44 688 Eur kitas pajamas, nuo kurių Bendrovei iš viso už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2015-12-31 papildomai apskaičiuota 552 848,52 Lt (160 116 Eur) GPM (GPMĮ 5 str. 1 d., 6 str. 1 d., 22 str. 2 d., 23 str. 1 d.).

Atsakant į Bendrovės argumentą, kad ji už perimtą skolą akcininkams formaliai gavo turtą ir visus kitus reikiamus resursus miltų gamybos verslui vykdyti, taip pat pelningos įmonės akcijas ir galimybę užsitikrinti pirkimus, pažymėta, kad aplinkybė, jog Bendrovei sandorių pagrindu buvo perleistas atitinkamas turtas, *per se* nepaneigia Bendrovės pasirinktame veiklos finansavimo modelyje nustatyto mokesčinės naudos siekimo, kaip esminio sandorių (obligacijų ir akcijų emisijų išleidimo) tikslo, kuris yra pagrindas taikyti MAĮ 10 ir 69 straipsnių nuostatas.

Kartu pažymėta, kad priešingai nei pastabose teigė Bendrovė, vėlesnis Bendrovės elgesys – 2013 m. ir vėlesniu laikotarpiu palūkanų pagal obligacijų emisijas neišmokėjimas, nėra teisiškai reikšmingas, nes tai, jog mokesčių mokėtojas nutraukė mokesčių įstatymus

pažeidžiančią veiklą, nepanaikina pačios veiklos traktavimo kaip prieštaraujančios mokesčių įstatymų nuostatomis bei papildomai apskaičiuotų mokesčių pagrįstumo.

3. Dėl Bendrovės komandiruočių sąnaudų priskyrimo ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams. Sprendime taip pat vadovautasi PMĮ 21 str. 1 dalimi (komandiruotės sąvoka), nuo 2003 m. prasidedančio mokestinio laikotarpio ir vėlesnių mokestinių laikotarpių apmokestinamajam pelnui apskaičiuoti taikomomis Komandiruočių sąnaudų atskaitymo iš pajamų taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003-01-28 nutarimu Nr. 99 „Dėl komandiruočių sąnaudų atskaitymo iš pajamų taisyklių patvirtinimo“. Pabrėžta, jog tam, kad komandiruočių išlaidas priskirti leidžiamiems atskaitymams, būtina nustatyti, ar darbuotojų komandiruočių sąnaudos buvo būtinos įmonės pajamoms uždirbti ar ekonominei naudai gauti. Taip pat svarbu nustatyti, ar įmonės komandiruoti asmenys komandiruotės metu atliko darbine funkcijas, tarnybinį pavidimą ar kėlė kvalifikaciją.

Nurodyta, jog pagal Bendrovės pateiktus dokumentus, Didžiosios knygos bei komandiruočių sąnaudų apskaitos registru duomenis nustatyta, kad dalis 2011 m. ir 2012 / 2013 m. Bendrovės generalinio direktoriaus komandiruočių įsakymais įformintų kelionių neatitinka PMĮ 21 straipsnyje įtvirtintų reikalavimų, t. y.:

1) 2011-12-05 įsakymu Nr. 131-82 buvo įforminta Bendrovės darbuotojų: tiekimo skyriaus vadovo D. M. ir grūdų pirkimo vadovo A. N. komandiruotė 2011 m. gruodžio 12–21 d. į Švediją (Molkom), nurodytas komandiruotės tikslas – susitikimas su ūkininkais, seminaras apie nestandartinius grūdų auginimo metodus. Tačiau Bendrovė nepateikė į kelionę vykusių asmenų kelionės ir apgyvendinimo išlaidas, patvirtinančių dokumentų, susirašinėjimo ar kitos informacijos dėl seminaro organizavimo ir asmenų, vyksiančių į kelionę, apgyvendinimo sąlygų derinimo bei jokių išlaidų, susijusių su konferencijų salės nuoma, ar kitų dokumentų, patvirtinančių, kad minėtas išvažiuojamasis seminaras Švedijoje iš tikrųjų įvyko ir ši komandiruotė buvo susijusi su Bendrovės darbuotojų darbo funkcijų atlikimu bei Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu. Bendrovės pateiktoje kelionės į Švediją programoje kviečiama į išvažiuojamąjį seminarą Švedijoje, tema – nestandartiniai grūdų auginimo metodai, tačiau nurodyta nei konkreti išvažiuojamojo seminaro vieta, nei dalyviai.

Pažymėta, jog vertinant, ar Bendrovės patirtos išlaidos gali būti pripažintos reprezentacinėmis sąnaudomis pagal PMĮ 22 str. 2 dalį, Bendrovės įformintame Rezentacinių sąnaudų nurašymo akte Nr. 20111221 nėra nurodyta nei konkreti seminaro vieta, nei renginio tikslas, yra nurodyti tik reprezentaciniame renginyje dalyvaujantys asmenys – 2 Bendrovės darbuotojai: D. M. ir A. N. bei kiti 9 dalyviai. Bendrovė nepateikė papildomos informacijos ar dokumentų, kurie galėtų patvirtinti į kelionę vykusių 9 asmenų tapatybes bei kitų dokumentų, patvirtinančių, kad Bendrovės reprezentacinėms sąnaudoms priskirtos išlaidos už šios kelionės organizavimą yra susijusios su Bendrovės veikla susijusių ar susietųjų konkrečių asmenų naudai.

Atsižvelgdama į kelionės 10 dienų trukmę, programos dienotvarkę, vietą, laiką bei kitas aplinkybes (nustatyta, kad Molkom (Švedija) yra žvejybinis miestelis, komandiruotė buvo žvejybos sezono metu), Inspekcija vertino, jog buvo organizuota poilsinė kelionė ir jos tikslas, priešingai nei nurodyta komandiruotės įsakyme Nr. 131-82 buvo žvejyba ir šių asmenų laisvalaikio praleidimas, be to, kelto bilietų į Stokholmą ir atgal įsigijimo ir seminaro organizavimo išlaidos, susijusios su minėta kelione, savo esme neatitinka reprezentacijos sąvokos, o 26 351,22 Lt kelionės išlaidų suma leidžiamiems atskaitymams priskirta nepagrįstai.

Vadovaudamasi GPMĮ 2, 6, 8, 9 ir 22 straipsnių nuostatomis, Inspekcija Bendrovės darbuotojų ir kitų 9 asmenų gautą naudą pripažino pajamomis natūra ir nuo 33 854,65 Lt apskaičiavo 5 078,19 Lt GPM. Taip pat vadovaudamasi Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo (toliau – VSD įstatymas) 5 straipsnio nuostatomis, nuo Bendrovės darbuotojams tenkančių 7 933,78 Lt kelionės išlaidų apskaičiavo 2 457,89 Lt (30,38 proc.) ir 238,01 Lt (3 proc.) soc. draudimo įmokas bei, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo (toliau – SDĮ) 17 straipsnio nuostatomis, – 476,03 Lt (6 proc.) PSDĮ.

Bendrovės patirtų išlaidų 7 933,78 Lt dalį, tenkančią darbuotojų komandiruotei, Inspekcija vertino kaip darbuotojų gautą naudą (pajamas natūra) ir priskyrė leidžiamiems

atskaitymams. Bendrovės kitų 9 asmenų naudai patirtą 18 417,44 Lt išlaidų sumą vertino kaip gyventojų gautą naudą (pajamos natūra), todėl jas priskyrė Bendrovės neleidžiamiems atskaitymams.

Paašškinta, jog, vadovaujantis į PMĮ 17 str. 1 dalies ir 24 str. 1 dalies nuostatomis, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, Bendrovės neleidžiamiems atskaitymams priskirtas papildomai apskaičiuotas 5 078,19 Lt GPM nuo darbuotojų ir gyventojų naudai patirtų išlaidų, kurios pripažintos pajamomis natūra bei papildomai apskaičiuotos 238,01 Lt soc. draudimo įmokos (3 proc.) ir 476,03 Lt PSDĮ (6 proc.) iš darbuotojo pajamų, o papildomai apskaičiuotos 2 457,89 Lt soc. draudimo įmokos (30,98 proc.) iš darbdavio pajamų priskirtos leidžiamiems atskaitymams.

Bendrovės su pastabomis pateiktus į šią kelionę vykusius asmenų patvirtinimus apie vykimą į komandiruotę, informaciją apie grūdų pirkimą iš ūkininkų ir žemės ūkio bendrovių, kurių atstovai taip pat vyko į minėtą kelionę bei paaiškinimą, kad šie asmenys yra Bendrovės verslo partneriai, su kuriais kelionės metu buvo kalbama apie verslo ryšius ir pan., Inspekcija vertino kaip neįrodančius, kad Bendrovės kelionės į Švediją išlaidos, priskirtos reprezentacinėms sąnaudoms, buvo susijusios Bendrovės veikla, taip pat, kad buvo skirtos ją reprezentuoti.

2) Bendrovė valdybos pirmininkui M. Č., nesusijusiam su ja darbo santykiais, laikotarpiu nuo 2011-02-02 iki 2013-05-05 apmokėjo bendrą 20 487,12 Lt kelionių išlaidų sumą į Vengriją (Budapeštas), Baltarusiją (Lyda), Lenkiją (Varšuva), Didžiąją Britaniją (Londonas), Ispaniją (Barselona), o apskaitoje apskaitė ir leidžiamiems atskaitymams priskyrė 653,75 Lt sumą už minėto asmens apgyvendinimą viešbutyje ir 19 833,37 Lt išlaidų sumą, susijusią su šiomis kelionėmis, priskyrė neleidžiamiems atskaitymams. Tačiau patikrinimo metu Bendrovė nepateikė informacijos ar dokumentų, kurie galėtų patvirtinti, kad M. Č. kelionės buvo susijusios su Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu, taip pat nepaaiškino, su kokiais investuotojais buvo susitikta ir bendrauta, su kokiomis konkrečiomis įmonėmis buvo užmegzti ryšiai, kokią ekonominę naudą davė (duoda) kelionės (susitikimo) metu užmegzti ryšiai. Inspekcija, nenustačiusi, kad Bendrovės valdybos pirmininkui M. Č. apmokėtos išlaidos buvo susijusios su Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu, su minėtomis kelionėmis susijusią bendrą 20 487,12 Lt sumą pagal GPMĮ 8 ir 9 straipsnių nuostatas vertino kaip M. Č. gautą naudą (pajamos natūra), nuo kurios, vadovaujantis GPMĮ 22 str. 2 d. 1 punkto ir 6 straipsnio nuostatomis, apskaičiavo 3 073,07 Lt GPM sumą bei 653,75 Lt sumą (išlaidos už apgyvendinimą viešbutyje) pagal PMĮ 17 str. 1 dalies ir 24 str. 1 dalies nuostatas priskyrė Bendrovės neleidžiamiems atskaitymams.

Nors Bendrovė nesutiko su M. Č. kelionių į Baltarusiją, Budapeštą, Lenkiją ir Barseloną nepriskyrimu komandiruotėms bei su pastabomis pateikė informaciją apie *AS RI* ir *BI AS* pardavimų pokyčius, kuri, kaip teigia Bendrovė, įrodo, kad tarp Bendrovės ir įsigytų įmonių buvo prekybiniai ryšiai, tačiau Inspekcija konstatavo, jog minėtas dokumentas galėtų būti vienas iš dokumentų, patvirtinančių aplinkybę, kad Bendrovė buvo sudariusi sandorius su minėta Latvijos Respublikos įmone, bet ne tai, kad Bendrovės atstovo išvyka į Barseloną buvo susijusi su Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu.

3) 2012 m. vasario 19–22 d. buvo organizuota kelionė į Ispaniją (Barselona), kurioje dalyvavo 19 Bendrovės darbuotojų ir 11 kitų įmonių atstovų. Darbuotojų komandiruotę įforminta 2012-01-30 įsakymu Nr. 131-08, kuriame nurodytas komandiruotės tikslas – išvažiuojamasis posėdis, tema – 2011 m. veiklos rezultatų bei perspektyvų aptarimas, efektyvus įmonės reprezentavimas ir atstovavimas. Bendrovė apmokėjo savo darbuotojų bei kitų 11 dalyvių kelionės į Ispaniją metu patirtas išlaidas ir sąnaudoms priskyrė bendrą 29 289,26 Lt su šia kelione susijusių išlaidų sumą. Pastebėta, jog Bendrovė patikrinimo metu nepateikė į kelionę vykusius asmenų kelionės ir apgyvendinimo išlaidas patvirtinančių dokumentų, susirašinėjimo ar kitos informacijos dėl išvažiuojamojo posėdžio organizavimo, asmenų vyksiančių į kelionę apgyvendinimo sąlygų derinimo bei konferencijų salės nuomos išlaidas patvirtinančių dokumentų, ar kitų dokumentų, patvirtinančių, kad minėtas išvažiuojamasis posėdis Ispanijoje iš tikrųjų įvyko ir ši komandiruotė buvo susijusi su Bendrovės darbuotojų

darbo funkcijų atlikimu bei Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu. Bendrovės pateiktoje kelionės į Ispaniją programoje nėra nurodyta nei konkreti išvažiuojamojo posėdžio vieta, nei dalyviai.

Pažymėta, jog taip pat buvo vertinta, ar Bendrovės patirtos išlaidos gali būti pripažįstamos reprezentacinėmis sąnaudomis. Tačiau, atsižvelgus į šios kelionės trukmę, programos dienotvarkę, vietą, laiką ir Bendrovės pateiktus dokumentus, vertinta, jog ši kelionė buvo turistinė ir jos tikslas, priešingai nei nurodyta Bendrovės darbuotojų komandiruotės įsakyme Nr. 131-08 (išvažiuojamasis posėdis), buvo šių asmenų laisvalaikio praleidimas bei konstatuota, kad išlaidos, susijusios su minėta kelione, savo esme neatitinka reprezentacijos sąvokos, o 26 610,80 Lt suma ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskirta nepagrįstai.

Nurodyta, kadangi kelionės išlaidos nėra Bendrovės įprastinės veiklos sąnaudos, vadovaujantis GPMĮ 2, 6, 8, 9 ir 22 straipsnių nuostatomis, todėl 19 Bendrovės darbuotojų ir kitų 11 asmenų gauta nauda pripažinta pajamomis natūra ir nuo 29 289,26 apskaičiuotas 4 393,39 Lt GPM. Vadovaujantis VSD įstatymo 5 straipsnio nuostatomis, nuo Bendrovės darbuotojams tenkančių 23 664,50 Lt kelionės išlaidų apskaičiuotos 7 331,26 Lt (30,38 proc.) ir 709,94 Lt (3 proc.) soc. draudimo įmokos bei, vadovaujantis SDĮ 17 straipsnio nuostatomis, – 1 419,87 Lt (6 proc.) PSDĮ. Bendrovės patirtų išlaidų 23 664,50 Lt dalis, tenkanti darbuotojų komandirutei, vertinta kaip darbuotojų gauta nauda (pajamos natūra) ir priskirta leidžiamiems atskaitymams. Bendrovės kitų 11 asmenų naudai patirta 2 946,30 Lt išlaidų suma vertinta kaip gyventojų gauta nauda (pajamos natūra), todėl šios gyventojų naudai patirtos išlaidos priskirtos Bendrovės neleidžiamiems atskaitymams. Pabrėžta, jog, vadovaujantis į PMĮ 17 str. 1 dalies ir 24 str. 1 dalies nuostatomis, papildomai apskaičiuotas 4 393,39 Lt GPM nuo darbuotojų ir gyventojų naudai patirtų išlaidų, kurios pripažįstamos pajamomis natūra bei papildomai apskaičiuotos 709,94 Lt soc. draudimo įmokos (3 proc.) ir 1 419,87 Lt PSDĮ (6 proc.) iš darbuotojo pajamų, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną priskirtos Bendrovės neleidžiamiems atskaitymams, o 7 331,26 Lt soc. draudimo įmokos (30,98 proc.) iš darbdavio pajamų, priskirtos Bendrovės leidžiamiems atskaitymams.

Pažymėta, kad pastabų dėl šios kelionės vertinimo Bendrovė nepateikė.

4) 2012-03-01 įsakymu Nr. 131-13 buvo įforminta Bendrovės generalinio direktoriaus G. M. ir komercijos direktoriaus R. V. G. 2012 m. kovo 5–7 d. komandiruotė į Portugaliją (Lisabona) dalyvauti Europos šalių malūnininkų asociacijos narių susitikime. Bendrovė apskaitoje apskaitė ir sąnaudoms priskyrė bendrą 7 489,62 Lt su šia kelione susijusių išlaidų sumą. Tačiau Bendrovė nepateikė susirašinėjimo ar kitos informacijos dėl asmenų, vykstančių į kelionę, apgyvendinimo sąlygų derinimo ir susitikimo aplinkybių, kvietimo dalyvauti susitikime, jo dienotvarkės bei kitų dokumentų, kurie galėtų patvirtinti, kad ši komandiruotė buvo susijusi su Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu. Nustatyta, kad viešojo erdvėje apie Lisabonoje (Portugalija) 2012 m. kovo mėn. organizuojamą susitikimą ir / ar suvažiavimą / konferenciją informacijos nėra. Todėl konstatuota, kad šios kelionės tikslas nebuvo susijęs su Bendrovės generalinio direktoriaus G. M. ir komercijos direktoriaus R. V. G. darbo funkcijų atlikimu ir šią kelionę vertino kaip turistinę.

Nurodyta, kad kelionė nebuvo susijusi su darbo funkcijų atlikimu ir Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu, todėl, vadovaujantis GPMĮ 2, 6, 8, 9 ir 22 straipsnių nuostatomis, bendra 7 489,62 Lt išlaidų suma vertinta kaip darbuotojų gauta nauda (pajamos natūra) ir nuo šios sumos apskaičiuotas 1 123,44 Lt GPM. Vadovaujantis VSD įstatymo 5 straipsnio nuostatomis, nuo Bendrovės darbuotojams tenkančių 7 489,62 Lt komandiruotės išlaidų apskaičiuotos 2 320,28 Lt (30,38 proc.) ir 224,68 Lt (3 proc.) VSDĮ bei SDĮ 17 straipsnio nuostatomis, – 449,38 Lt (6 proc.) PSDĮ. Visa Bendrovės patirta išlaidų 7 489,62 Lt suma priskirta leidžiamiems atskaitymams. Vadovaujantis į PMĮ 17 str. 1 dalies ir 24 str. 1 dalies nuostatomis, Bendrovės neleidžiamiems atskaitymams priskirtas papildomai apskaičiuotas 1 123,44 Lt GPM nuo darbuotojų naudai patirtų išlaidų, kurios pripažintos pajamomis natūra, bei papildomai apskaičiuotos 224,68 Lt soc. draudimo įmokos (3 proc.) ir

449,38 Lt PSDĮ (6 proc.) iš darbuotojo pajamų, o papildomai apskaičiuotos 2 320,28 Lt soc. draudimo įmokos (30,98 proc.) iš darbdavio pajamų priskirtos leidžiamiems atskaitymams.

Pažymėta, kad pastabų dėl šių kelionių vertinimo Bendrovė nepateikė.

5) 2012-04-12 įsakymu Nr. 131-21 buvo įforminta Bendrovės generalinio direktoriaus G. M. ir komercijos direktoriaus R. V. G. 2012 m. balandžio 29 – gegužės 6 d. komandiruotė į Italiją (Roma) dalyvauti Europos šalių malūnininkų asociacijos narių suvažiavime. Bendra kelionės išlaidų suma sudarė 35 790,15 Lt, iš jų dalį patirtų išlaidų, t. y. 4 555,24 Lt, susijusių su šia kelione, kompensavo Bendrovės darbuotojai G. M. ir R. V. G. . Bendrovė leidžiamiems atskaitymams priskyrė 31 234,91 Lt sąnaudas, susijusias su kelione į Italiją.

Pažymėta, jog pagal viešoje erdvėje adresu: http://technohyst.com/?page_id=162&lang=en skelbiamą informaciją, nustatyta, kad nurodytas kongresas vyko 2012 m. gegužės 3–5 d., t. y. jo trukmė 3 d., Romoje, Italija, nors komandiruotė buvo įforminta aštuonioms dienoms. Pagal pateiktus dokumentus taip pat nustatyta, kad į kelionę vyko ne tik Bendrovės generalinis direktorius G. M. ir komercijos direktorius R. V. G. , bet ir jų šeimos nariai: E. M. , T. M. ir I. G. . Todėl Inspekcija vertino, jog pagrįstai konstatuota, kad Bendrovės darbuotojų 8 dienų kelionės tikslas nebuvo tik jų dalyvavimas kongrese, bet šių asmenų ir jų šeimos narių laisvalaikio praleidimas, todėl 16 479,32 Lt išlaidas (11 935,27 Lt apgyvendinimas viešbučiuose 2012-04-29–2012-05-03 + 1169,75 Lt automobilių nuoma 2012-04-29–2012-05-03 + 524,30 Lt kuras nuomotiems automobiliams + 2 850 Lt $((3\ 040 / 8 * 3) + (1\ 520 / 8 * 3)) = 1\ 140\ \text{Lt} + 570\ \text{Lt} = 1\ 710\ \text{Lt}$ išlaidų dalis, tenkanti darbuotojų dienpinigiams) laikė gyventojų gauta nauda (pajamomis natūra) ir nuo šios sumos apskaičiavo 2 471,90 Lt GPM.

Akcentuota, jog, vadovaujantis VSD įstatymo 5 straipsnio nuostatomis, nuo 16 479,32 Lt kelionės išlaidų apskaičiuotos 5 105,29 Lt (30,38 proc.) ir 494,38 Lt (3 proc.) soc. draudimo įmokos bei, vadovaujantis SDĮ 17 straipsnio nuostatomis, – 988,76 Lt (6 proc.) PSDĮ. Bendrovės patirtų išlaidų 16 479,32 Lt suma, tenkanti darbuotojų komandiruotei, vertinta kaip darbuotojų gauta nauda (pajamos natūra) ir priskirta leidžiamiems atskaitymams. Vadovaujantis į PMĮ 17 str. 1 dalies ir 24 str. 1 dalies nuostatomis, Bendrovės neleidžiamiems atskaitymams priskirtas papildomai apskaičiuotas 2 471,90 Lt GPM nuo darbuotojų naudai patirtų išlaidų, kurios pripažintos pajamomis natūra, bei papildomai apskaičiuotos 494,38 Lt soc. draudimo įmokos (3 proc.) ir 988,76 Lt PSDĮ (6 proc.) iš darbuotojo pajamų, o papildomai apskaičiuotos 5 105,29 Lt soc. draudimo įmokos (30,98 proc.) iš darbdavio pajamų priskirtos leidžiamiems atskaitymams.

Pažymėta, kad pastabų dėl šios kelionės vertinimo Bendrovė nepateikė.

6) 2012 m. liepos 4–11 d. buvo organizuota 8 dienų kelionė į Marmarį (Turkija), pagal 2012-06-20 įsakymą Nr. 131-33 dalyvavo 30 Bendrovės darbuotojų, komandiruotės tikslas – išvažiuojamasis motyvacinis seminaras, tema – kad dirbti būtų smagiau. Seminarą, kurio tikslas – darbuotojų motyvavimas, teigiamos psichologinės atmosferos darbe skatinimas prieš būsimą grūdų supirkimo sezoną, buvo pavesta praveisti Bendrovės buhalterei D. S. . Bendrovė apskaitoje apskaitė ir sąnaudoms priskyrė bendrą 39 000 Lt su šia kelione susijusių išlaidų sumą.

Pagal Bendrovės pateiktus dokumentus nustatyta, kad tarp Bendrovės ir turizmo agentūros UAB „700LT“ 2012-03-20 buvo sudaryta sutartis Nr. 700Lt-4-120612-6 dėl turizmo paslaugų pirkimo, kuria turizmo agentūra įsipareigojo suorganizuoti 30 asmenų grupei konferencinio pobūdžio kelionę Marmaryje (Turkija). Bendrovė patikrinimo metu nepateikė susirašinėjimo ar kitos informacijos dėl asmenų vyksiančių į kelionę apgyvendinimo sąlygų derinimo, seminaro organizavimo aplinkybių, jo dienotvarkės, konferencijų salės nuomos išlaidas patvirtinančių dokumentų ir / ar kitų dokumentų, kurie galėtų patvirtinti, kad minėtas išvažiuojamasis seminaras Marmaryje (Turkija) iš tikrųjų įvyko ir ši komandiruotė buvo susijusi su Bendrovės darbuotojų darbo funkcijų atlikimu. Bendrovės darbuotojams dienpinigiai šios komandiruotės metu nebuvo skaičiuoti ir išmokėti. Inspekcija vertino, kad ši kelionė į turistų pamėgtą kurortą Marmaryje (Turkija) buvo poilsinio pobūdžio ir jos tikslas, priešingai nei buvo nurodyta komandiruotės įsakyme Nr. 131-33 (išvažiuojamasis seminaras)

buvo šių darbuotojų laisvalaikio praleidimas. Todėl, vadovaujantis GPMĮ 2, 6, 8, 9 ir 22 straipsnių nuostatomis, Bendrovės išlaidų, susijusių su kelione į Marmarį (Turkija), bendra 39 000 Lt suma įvertinta kaip darbuotojų gauta nauda (pajamos natūra) ir nuo šios sumos apskaičiuota 5 850 Lt GPM.

Nurodyta, kad, vadovaujantis VSD įstatymo 5 straipsnio nuostatomis, nuo 39 000 Lt kelionės išlaidų apskaičiuotos 12 082,20 Lt (30,38 proc.) ir 1 170 Lt (3 proc.) soc. draudimo įmokos bei vadovaujantis SDĮ 17 straipsnio nuostatomis, – 2 340 Lt (6 proc.) PSDĮ. Bendrovės patirtų išlaidų 39 000 Lt suma vertinta kaip darbuotojų gauta nauda (pajamos natūra) ir priskirta leidžiamiesiems atskaitymams. Vadovaujantis į PMĮ 17 str. 1 dalies ir 24 str. 1 dalies nuostatomis, Bendrovės neleidžiamiesiems atskaitymams priskirtas papildomai apskaičiuotas 5 850 Lt GPM nuo darbuotojų naudai patirtų išlaidų, kurios pripažintos pajamomis natūra, bei papildomai apskaičiuotos 1 170 Lt soc. draudimo įmokos (3 proc.) ir 2 340 Lt PSDĮ (6 proc.) iš darbuotojo pajamų, o papildomai apskaičiuotos 12 082,20 Lt soc. draudimo įmokos (30,98 proc.) iš darbdavio pajamų, priskirtos leidžiamiesiems atskaitymams.

Pažymėta, kad pastabų dėl šios kelionės vertinimo Bendrovė nepateikė.

7) 2012-08-10 įsakymu Nr. 131-42 buvo įforminta Bendrovės generalinio direktoriaus G. M. 2012 m. rugsėjo 23–29 d. komandiruotė į Kiniją, kurios tikslas – Europos šalių malūnininkų asociacijos narių vizitas į Pekiną. Bendrovė apskaitoje apskaitė ir sąnaudoms priskyrė bendrą 21 582,70 Lt su šia kelione susijusių išlaidų sumą. Tačiau Bendrovė nepateikė susirašinėjimo ar kitos informacijos dėl asmens vykstančio į kelionę apgyvendinimo sąlygų derinimo ir susitikimo aplinkybių, kvietimo dalyvauti šiame susitikime, jo dienotvarkės, nenurodė šios kelionės tikslingumo ir nepaaiškino, su kokiais verslo partneriais / klientais buvo susitikta ir bendrauta, kokią ekonominę naudą davė (duoda) kelionės metu užmegzti ryšiai bei nepateikė kitų dokumentų, kurie galėtų patvirtinti, kad ši komandiruotė buvo susijusi su Bendrovės darbuotojo darbo funkcijų atlikimu ir Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu. Todėl Inspekcija vertino, jog 7 dienų (2012 m. rugsėjo 23–29 d.) trukmės kelionė į Pekiną (Kinija) buvo turistinio pobūdžio ir jos tikslas, priešingai nei nurodyta komandiruotės įsakyme Nr. 131-42, buvo šio darbuotojo laisvalaikio praleidimas. Vadovaujantis GPMĮ 2, 6, 8, 9 ir 22 straipsnių nuostatomis, Bendrovės su kelione į Pekiną (Kinija) susijusi 21 582,70 Lt išlaidų suma įvertinta kaip gyventojų gauta nauda (pajamos natūra) ir nuo šios sumos apskaičiuotas 3 237,41 Lt GPM.

Pažymėta, jog, vadovaujantis VSD įstatymo 5 straipsnio nuostatomis, nuo 21 582,70 Lt kelionės išlaidų apskaičiuotos 6 686,32 Lt (30,38 proc.) ir 647,48 Lt (3 proc.) VSDĮ bei, vadovaujantis SDĮ 17 straipsnio nuostatomis, – 1 294,96 Lt (6 proc.) PSDĮ. Bendrovės patirtų išlaidų 21 582,70 Lt suma priskirta leidžiamiesiems atskaitymams. Vadovaujantis į PMĮ 17 str. 1 dalies ir 24 str. 1 dalies nuostatomis, Bendrovės neleidžiamiesiems atskaitymams priskirtas papildomai apskaičiuotas 3 237,41 Lt GPM bei papildomai apskaičiuotos 647,48 Lt soc. draudimo įmokos (3 proc.) ir 1 294,96 Lt PSDĮ (6 proc.) iš darbuotojo pajamų, o papildomai apskaičiuotos 6 686,32 Lt soc. draudimo įmokos (30,98 proc.) iš darbdavio pajamų priskirtos leidžiamiesiems atskaitymams.

Dėl Bendrovės pastabose išdėstytos pozicijos dėl šios kelionės ir pateikto konferencijos, kuri buvo organizuojama 2012 m. rugsėjo mėn. 24–28 d. Pekine (Kinija), programos projekto anglų kalba su dalyvių, kurie patvirtino apie savo dalyvavimą, sąrašu, Inspekcija pažymėjo, kad konferencijos programos projektas su potencialiu dalyvių sąrašu nepatvirtina fakto, jog Bendrovės direktorius realiai dalyvavo minėtoje konferencijoje, bei atkreipė dėmesį į tai, kad Bendrovė nepateikė dokumentų, pagrindžiančių dalyvio sumokėtą mokesį. Akcentuota, jog Bendrovė nepagrindė generalinio direktoriaus komandiruotės tikslingumo, nepateikė dokumentų, patvirtinančių, kad komandiruotė buvo susijusi su Bendrovės generalinio direktoriaus darbo funkcijų atlikimu ir Bendrovės pajamų uždirbimu, ekonominės naudos gavimu, todėl kelionės į Pekiną (Kinija) išlaidos nepripažintos Bendrovės leidžiamais atskaitymais.

8) 2012-10-26 įsakymu Nr. 131-57 buvo įforminta Bendrovės generalinio direktoriaus G. M. 2012 m. spalio 31 d. – lapkričio 7 d. komandiruotė į D. Britaniją (Londonas) ir JAV

(Čikaga), kurios tikslas – susitikimai su tiekėjais, klientais. Bendrovės atstovai nurodė, kad kelionės į Londoną tikslas buvo susitikti su įmonės R2 atstovais dėl gemalų pardavimo, ir į Čikagą – mirus akcininkui S. Ž., skrydis pas jo artimuosius. Bendrovė apskaitoje apskaitė ir sąnaudoms priskyrė bendrą 24 312,72 Lt su šia kelione susijusių išlaidų sumą. Tačiau Bendrovė nepateikė informacijos dėl susitikimų aplinkybių ir nenurodė su kokiais konkrečiais įmonės R2 atstovais buvo susitikta ir bendrauta, kokią ekonominę naudą davė (duoda) kelionės metu užmegzti verslo ryšiai bei nepateikė viešbučio dokumentų sumokėtai 14 398 Lt sumai pagrįsti už G. M. apgyvendinimą viešbutyje Londone (4 naktys) ir / ar kitų dokumentų, kurie galėtų patvirtinti, kad ši komandiruotė buvo susijusi su Bendrovės darbuotojo darbo funkcijų atlikimu ir Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu. Kadangi kelionės nebuvo susijusios su G. M. darbo funkcijų atlikimu ir Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu, vadovaujantis GPMĮ 2, 6, 8, 9 ir 22 straipsnių nuostatomis, Inspekcija Bendrovės su kelione į Londoną (D. Britanija) ir į Čikagą (JAV) susijusią bendrą 24 312,72 Lt išlaidų sumą vertino kaip gyventojų gautą naudą (pajamas natūra) ir nuo šios sumos apskaičiavo 3 646,91 Lt GPM.

Pažymėta, jog, vadovaujantis VSD įstatymo 5 straipsnio nuostatomis, nuo 24 312,72 Lt kelionės išlaidų apskaičiuotos 7 532,08 Lt (30,38 proc.) ir 729,38 Lt (3 proc.) soc. draudimo įmokos bei vadovaujantis SDĮ 17 straipsnio nuostatomis, – 1 458,76 Lt (6 proc.) PSDĮ. Bendrovės patirtų išlaidų 24 312,72 Lt suma priskirta leidžiamiesiems atskaitymams. Vadovaujantis į PMĮ 17 str. 1 dalies ir 24 str. 1 dalies nuostatomis, Bendrovės neleidžiamiesiems atskaitymams priskirtas apskaičiuotas 3 646,91 Lt GPM bei 729,38 Lt soc. draudimo įmokos (3 proc.) ir 1 458,76 Lt PSDĮ (6 proc.) iš darbuotojo pajamų, o papildomai apskaičiuotos 7 532,08 Lt soc. draudimo įmokos (30,98 proc.) iš darbdavio pajamų priskirtos leidžiamiesiems atskaitymams.

Nors Bendrovė pastabose nurodė, su kuo konkrečiai buvo bendrauta kelionės į Londoną metu, ir pažymėjo šios kelionės tikslą – gemalų prekybos atnaujinimas su įmone, kuri 2009 m. pirkė iš Bendrovės gemalų, Inspekcija konstatavo, jog nėra pagrindo vertinti ginčo aplinkybes Bendrovės naudai, nes Bendrovė jokių objektyvių įrodymų nepateikė, jog darbuotojas atitinkamo išvykimo metu atliko darbo funkcijas, tarnybinį pavedimą ar kėlė kvalifikaciją.

9) 2013-05-03 įsakymu Nr. 131-24 buvo įforminta Bendrovės generalinio direktoriaus G. M. 2013 m. gegužės 1–3 d. komandiruotė į Ispaniją, Barseloną, kurios tikslas – susitikimas su verslo partneriais. Bendrovė apskaitoje apskaitė ir sąnaudoms priskyrė bendrą 6 928,75 Lt su šia kelione susijusių išlaidų sumą. Tačiau Bendrovė nepateikė į kelionę vykstančio asmens kelionės išlaidas patvirtinančių dokumentų ir jokios informacijos dėl šio asmens apgyvendinimo sąlygų derinimo, nenurodė šios kelionės tikslingumo ir nepaaiškino su kokiais konkrečiais verslo partneriais / klientais buvo susitikta ir bendrauta, kokią ekonominę naudą davė (duoda) kelionės metu užmegzti ryšiai bei nepateikė kitų dokumentų, kurie galėtų patvirtinti, kad ši komandiruotė buvo susijusi su Bendrovės darbuotojo darbo funkcijų atlikimu ir Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu. Todėl, vadovaujantis GPMĮ 2, 6, 8, 9, 22 straipsnių nuostatomis, Bendrovės su kelione į Barseloną (Ispanija) susijusi bendra 6 928,75 Lt išlaidų suma Inspekcijos įvertinta kaip gyventojų gauta nauda (pajamos natūra) ir nuo šios sumos apskaičiuota 1 039,31 Lt GPM.

Pažymėta, jog, vadovaujantis VSD įstatymo 5 straipsnio ir SDĮ 17 straipsnio nuostatomis, nuo 6 928,75 Lt kelionės išlaidų apskaičiuotos 2 146,53 Lt (30,38 proc.) ir 207,86 Lt (3 proc.) VSDĮ, 415,73 Lt (6 proc.) PSDĮ. Bendrovės patirtų išlaidų 6 928,75 Lt suma (pajamos natūra) priskirta leidžiamiesiems atskaitymams. Vadovaujantis PMĮ 17 str. 1 dalies ir 24 str. 1 dalies nuostatomis, Bendrovės neleidžiamiesiems atskaitymams priskirtas 1 039,31 Lt GPM nuo darbuotojo naudai patirtų išlaidų, kurios pripažintos pajamomis natūra, bei 207,86 Lt soc. draudimo įmokos (3 proc.) ir 415,73 Lt PSDĮ (6 proc.) iš darbuotojo pajamų, o papildomai apskaičiuotos 2 146,53 Lt soc. draudimo įmokos (30,98 proc.) iš darbdavio pajamų priskirtos leidžiamiesiems atskaitymams.

Pažymėta, kad pastabų dėl šios kelionės vertinimo Bendrovė nepateikė.

Pabrėžta, jog, vadovaujantis GPMĮ 36 str. 2, PMĮ 56 straipsniu bei MAĮ 96 str. 1 d. 2 punkto, 97 str. 2 dalies, 98 ir 99 straipsnių nuostatomis, nuo 168 779,57 Eur GPM sumos, atsižvelgiant į GPM sumokėjimo pradelstų dienų skaičių bei į Finansų ministro atitinkamais laikotarpiais patvirtintus delspinigių už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą mokestį dydžius (t. y. 0,03 procento už kiekvieną pavėluotą dieną), Bendrovei apskaičiuoti 25 591,86 Eur GPM delspinigiai, nuo 78 144 Eur PM sumos – 14 216,31 Eur PM delspinigiai.

Be to, vadovaujantis MAĮ 139 str. 1 dalimi ir atsižvelgus į tai, kad patikrinimo metu Bendrovė bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė patikrinimui paaiškinimus ir dokumentus, Bendrovei skirta 10 procentų – 16 877,96 Eur (168 779,57 Eur x 10 proc.) GPM bauda ir 7 814,40 Eur (78 144 Eur x 10 proc.) PM bauda. Vadovaujantis SDĮ 19 str. 1 dalimi ir VSD įstatymo 16 str. 2 dalimi, Bendrovei skirta 50 procentų 1 280,63 Eur (2 561,25 Eur x 50 proc.) PSDĮ bauda ir 7 252,61 Eur (14 505,21 Eur x 50 proc.) VSDĮ bauda.

Bendrovė prašo panaikinti Inspekcijos sprendimą, remdamasi nurodytais motyvais.

Dėl Bendrovės sąnaudų priskyrimo leidžiamiems atskaitymams.

1. Teigiama, kad Bendrovė, perėmusi įsiskolinimą už obligacijas, vėliau išleidusi naujas, mokėdama už jas palūkanas, gavo verslo naudą, nes už tas lėšas įsigijo turta, kuri vėliau naudojo miltų gamybos verslui vykdyti, o dėl nupirktų akcijų gavo dividendus, taigi, iš viso turto uždirbo pajamas. Todėl palūkanų mokėjimas neabejotinai susijęs su pajamų uždirbimu.

Pažymima, jog Lietuvos Respublikos acinių bendrovių įstatymo 20 straipsnis numatė, kad tik acininkų susirinkimas gali nuspręsti išleisti konvertuojamąsias obligacijas (iki 2009-07-22 obligacijos, kurias išpirkti Bendrovė prisiėmė pareigą, buvo konvertuojamosios). Todėl AB „A1“ acininkų susirinkimo sprendimas dėl obligacijų išleidimo buvo privalomas. Taip pat šis įstatymas numatė, kad pirmumo teisę įsigyti tokias obligacijas turi acininkai ir tik jiems atsisakius, obligacijos siūlomos kitiems asmenims. Todėl tai, kad sprendimą priėmė AB „A1“ acininkų susirinkimas ir acininkai įsigijo obligacijas, atitiko teisės aktų reikalavimus. Bendrovei perėmus AB „A1“ įsiskolinimą acininkams, nuo 2009 m. du naujus sprendimus leisti obligacijas (refinansuojant prisiimtus įsipareigojimus) priėmė Bendrovės valdyba (tokie klausimai buvo priskirti valdybos kompetencijai pagal Bendrovės įstatus), kuri prieš nustatydamą 2009 m. išleidžiamų obligacijų palūkanas buvo gavusi UAB FMĮ „O1“ obligacijų pelningumo vertinimo ataskaitą, kurioje nurodyta, kad tuo metu nustatytos palūkanų normos dydis (15 proc.) patenka į nustatytą rinkos dalyvių tokio rizikingumo skolos vertybiniais popieriais taikomos palūkanų normos intervalą.

2. Bendrovės nuomone, Inspekcija nesurinko įrodymų, kad Bendrovės valdyba nuo 2009-07-22, nusprendusi išleisti naują obligacijų emisiją, nustatė acininkams už obligacijas didesnes palūkanas (15 ir 12 proc.) nei tuo metu mokėtos obligacijų rinkoje (9,156 proc.). Tuo tarpu patikrinimo akte lygintos banko paskolos palūkanos ir obligacijų palūkanomis yra nelygintinos, nes:

a) Bendrovės gautos banko paskolos buvo garantuotos turto įkeitimu bankui, o obligacijų išpirkimas iš acininkų buvo negarantuotas jokiais priemonėmis;

b) Bendrovės obligacijos buvo subordinuotos su banko paskola, t. y. su banku reikėjo raštu suderinti kiekvieną mokėjimą už obligacijas ir palūkanų mokėjimą, o bankas bet kada turėjo teisę neduoti tam leidimo;

c) banko paskolų palūkanos buvo kintamos, todėl galėjo didėti priklausomai nuo rinkos tendencijų, tuo tarpu obligacijų palūkanos buvo fiksuotos, kurios paprastai nustatomos didesnės, nes kreditoriui tenka rizika, jog dėl rinkoje išaugusių palūkanų jis patirs nuostolius;

d) 2009 m. buvo tik antri Bendrovės veiklos metai ekonominio nuosmukio sąlygomis, todėl nebuvo aišku, kiek ateityje bus pelningas perimtas verslas, negrąžintos bankui paskolos 2008-12-31 buvo labai didelės (siekė 47,349 mln. Lt). Todėl skolinimo Bendrovei per obligacijas sąlygos skolintojams buvo nepalankios ir rizikingos, obligacijų išpirkimo perspektyva nebuvo garantuota.

Pabrėžiama, jog Inspekcijos akto 13 psl. neteisingai nurodytas AB „A1“ mokėtas palūkanų dydis už SEB banko paskolą 2007–2008 metais, nes *VILIBOR* nuosekliai didėjo ir

turėjo būti peržiūrimos kas pusmetį: nuo 2007-06-06 palūkanos sudarė 7,23 proc. (*VILIBOR* 5,03 proc. + 2,2 proc.), 2007-12-06 – 9,18 proc. (*VILIBOR* 6,98 proc.+ 2,2 proc.), 2008-06-06 – 7,12 proc. (*VILIBOR* 5,69 proc. + 2,2 proc.). o nuo 2008-12-06 – 11,68 proc. (*VILIBOR* 9,48 proc. + 2,2 proc.).

Be to, pasak Bendrovės, net ir nustačius, kad iki įsiskolinimo perdavimo Bendrovei už obligacijas AB „A1“ mokėjo akcininkams brangiau lyginant su kitų obligacijų rinkoje buvusią palūkanų normą, vien toks faktas neleistų daryti išvadų, kad visos AB „A1“ obligacijos išleistos ekonomiškai jai nenaudingai, nes įrodyta, kad lėšos buvo būtinos jos ilgalaikiam investiciniam projektui (krakmolo cechui) ir ūkinei veiklai finansuoti. Pastebima, kad 2008 metais Inspekcija vykdė AB „A1“ mokestinį tyrimą ir analizavo šiuos sandorius bei pareikalavo, kad ji perskaičiuotų palūkanas iki rinkos dydžio – 11,82 proc., bet obligacijų išleidimo ekonominio pagrįstumo neneigė, t. y. Inspekcija kėlė tik palūkanų kainodaros klausimą.

3. Teigiama, kad AB „A1“ už obligacijas gautus pinigus išleido sumažinti (nuo 50 proc. iki 18 proc.) savo pradelstiems įsipareigojimams, kilusiems dėl krakmolo cecho statybos ir gamybinės veiklos, taigi, jos pradinis įsiskolinimas neabejotinai buvo susijęs su AB „A1“ pajamų uždirbimu. Už šias obligacijas AB „A1“ banko pavedimais gavo iš akcininkų pinigus.

Pabrėžiama, kad AB „A1“ finansininkė paaiškino Inspekcijai nurodė, kad pinigai buvo reikalingi ne tik krakmolo cecho statybai, bet ir apyvartinėms lėšoms. Tai, kad Inspekcija patikrinimo akte mini, jog 2007-12-31 AB „A1“ turėjo tik 869 000 Lt pinigų likutį, kai tuo tarpu akcininkai, apmokėdami obligacijas, pinigais į jos sąskaitą iki 2007-12-31 jau buvo įnešę 13 473 827 Lt (2 431 657,32 Eur ir 1 470 633 Eur), įrodo, jog praktiškai visas už obligacijas gautas lėšas AB „A1“ išleido savo ūkinei veiklai.

4. Nors, Inspekcijos skaičiavimais, už UAB „A2“ akcijas sumokėta kaina 27 278 567 Lt gerokai viršijo jos valdomo turto kainą ir buvo daug didesnė už savikainą, Bendrovė pažymi, kad bet kokios įmonės akcijų pardavimo kainos lyginimas su tos įmonės turimo turto balansine verte pagal turto vertinimą reglamentuojančius teisės aktus niekaip nesiejamas su tokių akcijų rinkos verte. UAB „A2“ finansinėje atskaitomybėje nurodyta, kad ji visą turtą apskaito įsigijimo savikaina atėmus nusidėvėjimą, o ne tikrąją rinkos verte. Tuo tarpu, vadovaudamasi Turto ir verslo vertinimo metodikos, patvirtintos 2012-04-27 Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu Nr. 1K-159, 84, 109 ir 110 punktais, teigiama, kad Inspekcijos atlikti nuosavo kapitalo (turtas minus įsipareigojimai balansinėmis vertėmis) skaičiavimai yra niekiniai, nes nieko neparodo. Taip pat nelogišku vadinamas Inspekcijos atliktas UAB „A2“ akcijų pardavimo kainos lyginimas akte su šių akcijų savikaina, nes nuo akcijų įsigijimo 2004 m. iki jų pardavimo 2008 m. praėjo 4 metai, kai per tą laiką keitėsi tiek miltų rinkos tendencijos, tiek bendra ūkio būklė, tiek UAB „A2“ rezultatai. Tvirtinama, kad 2004 m. rugsėjo mėnesį AB „A1“ perkant šias akcijas jau buvo aišku, kad UAB „A2“ 2004 m. bus nuostolinga, be to, buvo nupirkti du mažumos paketai iš skirtingų asmenų, tuo tarpu 2008 m. UAB „A2“ jau trejus metus dirbo pelningai. Svarbia aplinkybe skunde nurodoma ir tai, kad UAB „A2“ buvo viena iš 5 didžiausių Bendrovės gaminamos produkcijos pirkėjų.

5. Dėl perimto iš AB „A1“ turto vertinimo tikrąją rinkos kainą nurodoma, kad Bendrovė iki turto perėmimo užsakė įvertinti profesionaliems turto vertintojams tik tą perkamą iš AB „A1“ kilnojamąjį (gamybinį) ir nekilnojamąjį turtą, kurį įvertinti tokiu būdu reikalavo bankas prieš jo įkeitimą, įkeičiamas bankui atsargas ir pinigines lėšas bankas leido Bendrovei įvertinti pačiai ir savikaina. Be to, Bendrovė akcijas pirkė kaip ilgalaikę investiciją, o tokių akcijų pardavimas išlaikius jas nuosavybėje 2 metus neapmokestinamas.

Akcentuojama teismų praktika, kad asmuo neturi iš anksto numatyti mokestinio ginčo tikimybės ir dar prieš jam kylant prevenciškai rinkti įrodymus sau apsiginti. Nurodoma, jog Bendrovė, gavusi aktą, užsakė turto vertintojams retrospektyviai įvertinti 50 proc. UAB „A2“ akcijų paketą, pagal kurio 2017-05-30 retrospektyvinio vertinimo ataskaitą akcijų rinkos vertė 2008-06-30 (paskutinės prieš sandorį pusmetinės atskaitomybės sudarymo dieną) buvo 25 500 000 Lt. Bendrovės sumokėta už akcijas kaina skiriasi nuo šios vertės tik 6,96 proc., t. y. Bendrovė akcijas pirkė už rinkos kainą.

Be to, Bendrovė turėjo aiškų verslo interesą įsigyti UAB „A2“ akcijas, nes ši įmonė buvo susijusi su Bendrovės verslu – buvo stambi Bendrovės produkcijos pirkėja, jos pajamų augimas ir grynasis pelningumas buvo labai didelis, taip pat ji mokėjo savo akcininkams kelis milijonus litų siekiančias metinių dividendų sumas.

6. Tai, kad Inspekcijos paskaičiavimais turtui iš AB „A1“ pirkti Bendrovė disponavo 69 210 997 Lt lėšomis (62 999 997 Lt iš banko ir 6 211 000 Lt iš UAB „L1“, tačiau vis tiek perėmė ir įsipareigojimus akcininkams 21 502 586,94 Lt, Bendrovės nuomone, yra logiška, nes Inspekcija akte (9 psl.) nurodė, kad Bendrovė pirko iš AB „A1“ turto ne už 69 210 997 Lt, bet 85 694 457 Lt, todėl turtui pirkti pinigų neužteko.

Pastebima, jog Inspekcijos minimos paskolos iš UAB „L1“ buvo suteiktos Bendrovei tik labai trumpiems laikotarpiams (2 mėn., 24 d., 2,5 mėn., 1 mėn., 24 d., 3 mėn. 1 sav., 1,5 mėn., 1 mėn. 6 d., 25 d.), o Bendrovė šias trumpalaikes paskolas po sutarto trumpo laiko tokiais pat dalimis ir grąžindavo. Todėl Bendrovė niekada neturėjo vienu metu sukaupti tokios sumos (6 211 000 Lt) iš UAB „L1“, kurią nurodė Inspekcija.

7. Nors Inspekcija teigė, kad lėšos pinigais už obligacijas nebuvo gautos, tačiau, pasak skundo, pagal Bendrovės perimto įsiskolinimo obligacijas pinigai faktiškai buvo įmokėti, o Bendrovė už perimtą pareigą išpirkti obligacijas gavo turtą (atsargas, gamybinį ir nekilnojamąjį turtą, finansinį turtą). Piniginius pervedimus už išleistas 2007-07-23 ir 2007-12-10 obligacijas gavo AB „M2“, kuri juos investavo į krakmolo cechą bei panaudojo pradelstam apmokėti kreditoriniam įsipareigojimui reikšmingai sumažinti. Tvirtinama, kad Inspekcija nesurinko įrodymų, jog Bendrovė turėjo lėšų obligacijoms išpirkti, bet sąmoningai jų neišpirko, kad kuo ilgiau liktų skolinga akcininkams ir skaičiuotų jiems palūkanas.

8. Nors akte nurodyta, kad už perimtą turtą Bendrovė banko pavedimais sumokėjo 56 042 301 Lt, dėl likusios sumos 29 652 529 Lt buvo vykdomos tarpusavio užskaitos neatliekant realių mokėjimų, tačiau asmenų tarpusavio priešpriešinių reikalavimų įskaitymas bei atsiskaitymas turtu, o ne pinigais, tiek teisine prasme, tiek apskaitos prasme yra pilnavertis neginčytinas atsiskaitymas. Bendrovė atsiskaitė pinigais ir užskaitomis.

9. Bendrovės nuomone, Inspekcijos teiginys, jog 2008-09-18 sutartyje dėl nekilnojamojo turto įsigijimo už 32 185 820 Lt (su PVM) atsiskaitymo dalyje nurodyta, kad skoliniai įsipareigojimai 21 502 587,93 Lt pagal pasirašytus susitarimus su akcininkais turi būti įskaityti už dalį šio nekilnojamojo turto, tačiau Bendrovė ir taip gavo banko paskolą šiam turtui įsigyti, todėl nebuvo būtinybės perimti šių įsipareigojimų akcininkams, prieštarauja faktinėms aplinkybėms, nes banko paskola buvo išduota tiek kilnojamojo, tiek nekilnojamojo, tiek finansinio turto įsigijimui, tačiau paskolos bendros sumos visam šiam turtui pilnai apmokėti nepakako, todėl dalį kainos teko dengti perimant skolinius įsipareigojimus. Bendrovė pirko turto už 85 694 457 Lt, o pinigų iš banko turėjo tik 62 999 997 Lt, todėl turėjo pati skolintis arba prisiimti pareigą dengti kito asmens skolą.

Taip pat pažymima, kad Bendrovė gavo banko paskolą, kuri buvo skirta kilnojamajam, nekilnojamajam tiek ir finansiniam turtui įsigyti (kredito sutarties Nr. 08-098708-IN 2.3 punktas) ir šią sumą galėjo paskirstyti atsiskaitymams savo nuožiūra.

10. Pažymima, jog sprendimą atskirai įmonei parduoti miltų bei miltų mišinių gamybai reikalingą turtą, atsargas, perkelti darbuotojus ir įsipareigojimus bei parduoti stambaus miltų pirkėjo UAB „A2“ akcijas nulėmė ta priežastis, kad AB „A1“ pagrindinis akcininkas D. T. ir jo kontroliuojama UAB „G2“ priėmė sprendimą toliau nebedalyvauti miltų gamybos ir makaronų gamybos versluose, o susikoncentruoti tik krakmolo gamybos versle, kurį toliau vykdė per savo kontroliuojamą AB „A1“. Todėl turto ir akcijų pardavimas Bendrovei kaip atskirai įmonei buvo grįstas išimtinai verslo poreikiais ir ekonomine logika.

11. Pasak Bendrovės, esminę įtaką akcininkų sprendimui 2009 m. Bendrovės veiklą toliau finansuoti per paskolą (nuperkant jos obligacijas), o ne per turtinius įnašus į kapitalą, lėmė siekis valdyti savo kaip akcininko verslo riziką.

12. Pabrėžiama, jog neturi jokios reikšmės akte nurodyti faktai, kad obligacijas įsigijo susiję asmenys, kurie vėliau įsigijo ir akcijas, todėl atlikta užskaita, ir kad palūkanomis už obligacijas buvo dengiami naujų obligacijų ir akcijų įsigijimai, nes Inspekcija neįvardino, kokią

mokestinę naudą tai suteikė akcininkams. Bendrovės akcininkams neteikė jokios mokestinės naudos (nusprendus Bendrovės skola apmokėti naujai išleidžiamas jos akcijas), nes praėjo 6 metai, per kuriuos keitėsi ekonominė situacija (nuo ūkio nuosmukio 2008 m. iki padėties stabilizavimosi 2012 m. ir gerėjimo po 2012 m.), todėl tvirtinama, kad 2007 m. leidžiant naujas obligacijas dar nebuvo įmanoma numatyti, kokia bus Bendrovės finansinė padėtis vėlesniais metais, kokios bus pajamos, atitinkamai kiek paskolos bankui Bendrovė bus pajėgi grąžinti, ar liks pinigų dengti įsiskolinimą akcininkams, ar išnyks nemokumo rizika ir kokius valdymo sprendimus akcininkai dėl to priims.

Pastebima, kad siekdami išlaikyti nesumažėjusias iki įstatinio kapitalo didinimo buvusias akcijų dalis procentais. R. G. K. ir M. K. turėjo didinti Bendrovės kapitalą įsigydami daugiau akcijų, nei Bendrovė jiems dar liko skolinga, ir trūkstantį kainos dalį turėjo patys primokėti pinigais.

13. Teigiama, kad pagrindinė Bendrovės nuostolingumo priežastis buvo ne akcininkams mokamos palūkanos, nes net nemokėdama akcininkams palūkanų, Bendrovė vis tiek būtų dirbusi nuostolingai dėl didelio įsiskolinimo bankui ir jam mokamų palūkanų.

14. Tvirtinama, kad GPM nuo R. G. K. iš R. V. G. išmokėtų obligacijų palūkanų Inspekcija apskaičiavo nepagrįstai, nes neįrodė, jog šie asmenys, skolindami Bendrovei ir dėl to pasinaudoję GPMĮ lengvata obligacijų palūkanoms, elgėsi nesąžiningai, o sandoriai neatitiko Bendrovės ar akcininkų verslo logikos. Bendrovė už perimtą skolą akcininkams gavo turtą ir visus kitus reikiamus resursus miltų gamybos verslui vykdyti, iš kurios kas metus uždirbdavo dešimtis milijonų litų pajamas (2008 m. pajamos – 38,484 mln. Lt, 2009 m. – 62,044 mln. Lt, 2010 m. – 71,901 mln. Lt, 2011 m. 87,770 mln. Lt. 2012 m. – 2013 m. 1 pusm. – 123,889 mln. Lt), taip pat gavo itin pelningos įmonės akcijas, kuri nuo 2009 m. savo akcininkams išmokėjo 24,9 mln. dividendų, ir galimybę toliau kontroliuodama šią įmonę užsitikrinti jos kaip stambaus miltų pirkėjo įsigijimus iš Bendrovės. Šie faktai, pasak skundo, paneigia Inspekcijos išvadas, kad turto pirkimas ir atitinkamai dėl to įsiskolinimų akcininkams susiformavimas buvo nenaudingi Bendrovei, nesusiję su jos siekiu vystyti verslą ir uždirbti pajamas.

Pastebima, kad jei akcininkai R. K. ir M. K. būtų siekę tik imti iš Bendrovės GPM neapmokestinamas palūkanas (GPMĮ 17 str.) pinigais ar vėlesnių užskaitų pagalba, jie ir 2013 m. bei vėliau turėjo visas galimybes tai daryti, tačiau akcininkai, sumažėjus verslo rizikai, patys nusprendė 2013 m. Bendrovės skolą jiems sumažinti (didindami jos įstatinį kapitalą) ir atitinkamai nuo tos skolos nebeimti palūkanų.

15. Akcentuojama, jog darydama išvadą, kad paskolos sandorio sudarymą iš Bendrovės pusės lėmė ne ekonominės priežastys, Inspekcija turėjo įrodyti, kad perkamas turtas nebuvo reikalingas Bendrovės pajamoms uždirbti arba kad pirkimui tuo metu Bendrovė turėjo nuosavų lėšų, bet vis tiek perėmė skolas už obligacijas, tačiau patikrinimo metu šios aplinkybės nebuvo nustatytos.

16. Nurodoma, kad teismų praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, jog vien tik ta aplinkybė, kad sudarydamas atitinkamus sandorius ar juose dalyvaudamas mokesčių mokėtojas įgijo tam tikrą mokestinį pranašumą, pati savaime nėra pagrindas konstatuoti, kad šie sandoriai sudaryti piktnaudžiaujant mokesčių mokėtojo teisėmis (Europos Sąjungos Teisingumo teismo 2010-12-22 sprendimas byloje Nr. C-103/09, sprendimas byloje Nr. C-277/09).

17. Vadovaudamasi PMĮ 17 str. 1 dalimi bei atsižvelgdama į tai, kad R. V. G. 2011–2015 m. buvo Bendrovės darbuotojas (komercijos skyriaus direktorius), Bendrovė nurodo, kad jei Inspekcija laikėsi pozicijos, kad R. V. G. išmokamas palūkanas ji apmokestino GPM pagrįstai, tada ji privalėjo būti nuosekli ir šias palūkanas, kaip išmokas darbuotojo naudai, priskirti leidžiamiems atskaitymams.

Dėl komandiruočių

Tvirtinama, kad Inspekcija be pagrindo atmetė Bendrovės pateiktus įrodymus apie keturių komandiruočių susiejimą su Bendrovės veikla, nes visiškai tiesioginių įrodymų tokiose situacijose net negalėjo būti, o reprezentaciniais renginiai pripažįstami pagal juose dalyvavusius asmenis, pavadinimą, nes paties renginio turinio (ypač žodinio) dažniausiai užfiksuoti neįmanoma.

1. Dėl Inspekcijos nepripažintų komandiruotės į Švediją, Molkom išlaidų reprezentacinėmis išlaidomis skunde tvirtinama, jog iš PMĮ 22 str. 2 dalies nuostatų formuluotės akivaizdu, kad viena iš būtinųjų sąlygų yra verslo ryšiai su asmenimis, kurių naudai tos reprezentacinės sąnaudos yra patiriamos. Pabrėžiama, jog Inspekcijos viešai skelbiamas raštas Nr. KD-5252 paaiškina: „Prie reprezentacinių sąnaudų priskiriamos fizinių asmenų, kurie atstovauja juridiniams asmenims, arba asmenims, kurie verčiasi ūkinė–komercine veikla neįregistruotą vieneto (įsigijusių verslo liudijimus nuolatinių gyventojų), kelionės, apgyvendinimo, vaišinimo (pobūvių, banketų), kultūros renginių lankymo, jiems suvenyrų pirkimo (gamybos ir kitos sąnaudos)“. Teigiama, kad šiuo atveju Bendrovė organizavo reprezentacinį renginį verslo partneriams – kelionę, apgyvendinimą, seminarą, vaišinimą bei žvejybą laisvu laiku (kaip kad numatyta patikrinimo metu pateiktoje renginio programoje). Didžioji dalis minėtų išlaidų rūšių, išskyrus žvejybą, yra pripažįstamos reprezentacinėmis išlaidomis. Kad į kelionę nurodyti asmenys vyko, įrodo su pastabomis pateikti jų patvirtinimai. Kad į kelionę vykę asmenys yra Bendrovės verslo partneriai, įrodo pateikti duomenys apie sandorius su šiais asmenimis, arba jų atstovaujamosiomis įmonėmis. Kad renginio metu, be kita ko, buvo kalbama ir apie verslo ryšius tarp Bendrovės ir minėtų fizinių asmenų, ar jų atstovaujamų įmonių, įrodo programa, dalis išlikusios medžiagos (prezentacija „Kviečių auginimo technologijos, nestandartinis auginimas be auginimo reguliatorių“). Minėtieji asmenys yra Bendrovės grūdų tiekėjai ar grūdų tiekėjų atstovai, todėl, siekdami apsirūpinti kokybiška žaliava tam, kad galėtų gaminti kokybišką produkciją, su šiais asmenimis Bendrovės atstovai ir diskutavo atitinkamomis temomis. Kadangi Inspekcija visą išvyką traktavo kaip žvejybą, tačiau renginio sąmatoje žvejybai priskirtina tik 4 200 SEK (žvejybos leidimai) ir 3 000 SEK (papildomos išlaidos, galimai panaudotos žvejybai), t. y. žvejybai patirta tik dalis šios komandiruotės išlaidų, dalis patirta būtent Bendrovės darbuotojų naudai, todėl nurodoma, jog turėjo būti perskaičiuotos mokesčių sumos.

2. Dėl Inspekcijos nepripažintų M. Č. komandiruotės į Barseloną išlaidų, kaip nesant įrodymų, kad ji susijusi su Bendrovės pajamų uždirbimu, pažymima, Bendrovė 2017 m. kovo 6 d. elektroniniame laiške, adresuotame vyr. specialistei S. K., nurodė, jog M. Č. į Baltarusiją, Budapeštą, Lenkiją vyko su tikslu įsigyti ten esančių įmonių, o į Barseloną vyko dalyvauti *RI* akcijų įsigijimo pabaigos renginyje. Į Baltarusiją, Budapeštą ir Barseloną jis vyko kartu su G. M. . El. laiške nurodytą informaciją patvirtina ir trečiųjų šalių Bendrovei išrašyti dokumentai, nes visuose juose įrašytos M. Č. ir G. M. pavardės. Bendrovė pastebi, kad kartu vykstančių įmonių atstovų komandiruotės tikslas yra bendras ir negali vieno atžvilgiu būti traktuojamas kaip susijęs su įmonės pajamomis ar ekonomine nauda, o kito – kaip susijęs su asmenine nauda.

Skunde vadovaujama GPMĮ 14 str. 14 d. 5 punktu ir šios įstatymo dalies apibendrintame paaiškinime (komentarė) pateiktu pavyzdžiu, kad bendrovė padengia jos valdybos narių išlaidas vyksti dalyvauti parodoje ir tokios sumos nelaikomos valdybos narių pajamomis. Tvirtinama, jog *AS RI* nuo 2013 m. balandžio yra tapęs Bendrovės prekybos partneriu, o tokio tipo komandiruotė, kuri yra įprasta įmonių įsigijimo sandoriuose, yra susijusi su Bendrovės ekonomine nauda, todėl negali būti laikoma asmenine išvyka tiek G. M. , tiek M. Č. atžvilgiu. Atkreipiamas dėmesys į tai, kad Bendrovė šiuo metu priklauso „B2“ grupei, kurią be kitų įmonių sudaro *AS RI* (įmonė Latvijoje, įsigyta 2013 m.), *BI AS* (įmonė Latvijoje, įsigyta 2015 m.) bei UAB „A2“ (Bendrovės įsigyta 2008 m. iš AB „M2“).

Akcentuojama, kad įmonių įsigijimas yra tiesiogiai susijęs su Bendrovės pajamų uždirbimu, t. y. Bendrovė pateikė informaciją apie *AS RI* ir *BI AS* pardavimų pokyčius, įrodančius tarp Bendrovės ir įsigytų įmonių buvusius prekybinius ryšius. Tam, kad įmonė būtų įsigyta, būtina susitikti su esamais tos įmonės savininkais ir aptarti potencialią jų turimų akcijų pardavimo galimybę.

3. Pabrėžiama, jog Bendrovė pateikė duomenis, kad viešai buvo skelbiama apie Europos malūnininkų asociacijos narių vizitą į Kiniją, Bendrovė buvo asociacijos narė, bei pateikė renginio programą su dalyvių sąrašu, kuriame įtrauktas G. M. . Minėti duomenys įrodo, jog kelionė buvo susijusi su malūnininkystės technologiniais reikalais, potencialiu patirties

pasikeitimu, sinergijos paieška bei Kinijos rinkos supratimu, o ne su turizmu, t. y. komandiruotė buvo neasmeninio pobūdžio.

4. Nors Inspekcija atmetė Bendrovės pastabas dėl G. M. komandiruotės į Londoną išlaidų nepripažinimo, tačiau pastebima, kad Bendrovė patikrinimo metu pateikė Inspekcijai komandiruotės įsakymą ir vyr. specialistei S. K. el. paštu 2017-02-23 paaiškino, kad komandiruotėje Londone buvo susitikta su R2 įmone, o pastabose nurodė, kad susitikimas vyko su minėtos įmonės atstovu G. S., pateikė įrodymus, kad ši įmonė 2009 m. iš Bendrovės pirkė gemalus ir kad Bendrovė buvo suinteresuota atnaujinti gemalų prekybą su minėta įmone, nes šio produkto pardavimai Bendrovėje nedidėjo.

Bendrovė mano, kad Inspekcija reikalauja iš jos pateikti įrodymus, kokių neįmanoma gauti ir kokių nei PMĮ, nei kiti mokesčių teisės aktai nereikalauja, t. y. kad mokesčių mokėtojas iš anksto numatytų mokesčio ginčo kilimą ir prevenciškai surinktų įrodymus, kuriuos vėliau panaudotų savo pozicijai dėl mokesčių apskaičiavimo negalimumo pagrįsti. Toks reikalavimas neatitinka protingo administravimo principų. Tai, kad buvo susitikta su G. S. ir kalbėta prekybos klausimais, gali įrodyti susitikimo įrašas, papildomi duomenys, kokie asmenys jame užfiksuoti, taip pat susitikime dalyvavusio asmens išduotas patvirtinimas, kad jis tikrai dalyvavo susitikime ir būtent tuo klausimu. Tačiau rinkti tokius įrodymus yra neįprasta verslo susitikimų praktikoje.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Bendrovės skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Bendrovės skundas perduotinas Inspekcijai nagrinėti iš naujo. Ginčas tarp šalių vyksta:

1. Dėl papildomai apskaičiuoto pelno mokesčio, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Bendrovė nepagrįstai laikotarpiu nuo 2011-01-01 iki 2013-06-30 akcininkams apskaičiuotas subordinuotų obligacijų palūkanas priskyrė leidžiamiems atskaitymams, nepagrįstai sumažindama apmokestinamąjį pelną. Mokesčio patikrinimo metu mokesčių administratorius laikėsi pozicijos, jog Bendrovė, 2008 m. rugsėjo mėnesį su UAB „A1“ sudarydama turto įsigijimo sandorius ir už dalį įsigyto turto atsiskaitydama perimant UAB „A1“ įsipareigojimus akcininkams: A3 S.C.A. ir R. G. K., o vėliau išleisdama naujas obligacijų emisijas (obligacijų emisija įprastai atitikdavo Bendrovės įsiskolinimų sumas akcininkams; obligacijas išpirkdavo Bendrovės akcininkai; investuojamos sumos nebuvo realiai mokamos, o investuotojų įsipareigojimai sumokėti obligacijų emisijos sumas buvo padengiami su Bendrovės įsiskolinimais už obligacijas ir sukauptas palūkanas akcininkams), neveikė kaip vienetas, vykdamas komercinę veiklą, kuria siekiama pajamų ar kitos ekonominės naudos, o veikė išimtinai siekdama tikslų, susijusių su akcininkų interesais ir jų ekonomine nauda.

2. Dėl taikant MAĮ 69 str. nuostatas papildomai apskaičiuoto GPM, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Bendrovės akcininkams R. G. K. ir R. V. G. išmokėtos obligacijų palūkanos negali būti pripažintos neapmokestinamosiomis pajamomis pagal GPMĮ 17 str. 1 d. 19 punkto nuostatas, nes sudarytais sandoriais buvo siekiama mokesstinės naudos, tai yra akcininkams išmokėti neapmokestintų pajamų, todėl išmokėtos obligacijų pajamos pripažintos kitomis apmokestinamosiomis pajamomis ir apmokestintos GPM.

3. Dėl Bendrovės komandiruočių sąnaudų, reprezentacinių renginių išlaidų priskyrimo ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams. Mokesčio patikrinimo metu mokesčių administratorius Bendrovės leidžiamais atskaitymais neleido pripažinti devynių komandiruočių metu patirtų išlaidų, tai yra komandiruočių išlaidos buvo priskirtos Bendrovės neleidžiamiems atskaitymams, pripažintos darbuotojų pajamomis natūra, apmokestintos GPM ir VSDĮ, PSDĮ; patikrinimo metu darbuotojų naudai patirtos išlaidos (pripažintos pajamomis natūra), darbdavio lėšomis mokama VSDĮ dalis priskirta Bendrovės leidžiamiems atskaitymams; GPM, PSDĮ ir darbuotojo lėšomis mokamos VSDĮ priskirtos neleidžiamiems atskaitymams. Jeigu į komandiruotę vykdavo, reprezentaciniame renginyje (kuris pripažintas pramoginio pobūdžio išvyka) dalyvavo ne Bendrovės darbuotojai, tai šių asmenų naudai patirtos išlaidos pripažintos šių asmenų pajamomis natūra, priskirtos neleidžiamiems įmonės atskaitymams. Bendrovė šioje

dalyje nesutinka su keturių komandiruočių vertinimu, kitoje apmokestinimo dalyje mokestinio ginčo neinicijuoja.

Kadangi Bendrovė savo skunde yra išdėsčiusi konkrečius nesutikimo su Inspekcijos sprendimu motyvus, o faktinės su Bendrovės apmokestinimu susijusios aplinkybės yra aptartos Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, todėl Komisija šioje sprendimo dalyje dėl Inspekcijos sprendimo pagrįstumo pasisako, atsižvelgdama į Bendrovės skundo motyvus.

Dėl palūkanų už išleistas obligacijas priskyrimo Bendrovės leidžiamiems atskaitymams; akcininkams išmokėtų neapmokestintų palūkanų priskyrimo fizinių asmenų apmokestinamosioms pajamoms ir apmokestinimo GPM. Iš bylos medžiagos matyti, kad 2008 m. rugpjūčio – rugsėjo mėnesiais Bendrovė (Bendrovę 2008-02-27 įsteigė AB „M2“ (pavadinimas pakeistas į AB „A1“), 2007 metais AB „A1“ akcininkais buvo UAB „G2“ (21,75 proc.), A3 S.C.A. (35,72 proc.), D. T. (19,92 proc.), UAB „L1“ (1,55 proc.), R. G. K. (8,09 proc.), AB „O1“ (5,81 proc.), UAB „S1“ (5,64 proc.), kiti akcininkai (1,52 proc.); Bendrovės akcijas AB „A1“ pardavė A3 S.C.A. (70 proc.), R. G. K. (17,20 proc.) ir M. K. (10 proc.) iš AB „A1“ įsigijo: su miltų gamyba susijusį nekilnojamąjį turtą už 32 185 820 Lt, grūdus (atsargas), įrangą, automobilius ir kitą turtą už 26 230 129,52 Lt, 1500 vnt. UAB „A2“ akcijų už 27 278 567 Lt. Patikrinimo metu surinkta informacija, kad Bendrovė už perimtą 85 694 457 Lt vertės turtą su AB „A1“ atsiskaitė banko pavedimais ir įformindama tarpusavio užskaitas: 56 042 301 Lt sumokėta banko pavedimais, 21 314 067 Lt vykdant užskaitymą pagal 2008-09-18 susitarimus, 713 220 Lt vykdant tarpusavio užskaitas pagal susitarimus tarp Bendrovės, AB „A1“ ir kitų įmonių dėl tarpusavio skolų užskaitymo, 7 624 869 Lt užskaityta pagal Bendrovės ir AB „A1“ skolų suderinimą.

I. Patikrinimo metu Bendrovė pateikė keturis 2008-09-18 susitarimus tarp Bendrovės, AB „A1“ ir akcininkų: R. G. K. bei A3 S.C.A., vadovaujantis kuriais Bendrovė perėmė 23 722 110,47 Lt įsiskolinimą akcininkams, iš jo 21 502 586, 94 Lt skolą akcininkams susitarimo pasirašymo dieną ir 2 219 523,53 Lt palūkanas, kurios susidarys 2009-07-22 (AB „A1“ 2007 metais išleistų obligacijų išpirkimo dieną). Nustatyta, kad 2009-09-18 perduotas įsiskolinimas už obligacijas susidarė dėl 2007-07-23 ir 2007-12-10 AB „A1“ išleistų obligacijų, kurias išpirko aptartieji įmonės akcininkai (R. G. K. ir A3 S.C.A.):

1. 2007-07-23 akcininkų susirinkime apyvarinėms lėšoms nuspręsta išleisti 23 500 000 Lt obligacijas, kurias įsigyti išimtinė teisė suteikta akcininkams, iš kurių 8 396 026 Lt įsigijo A3 S.C.A., 3 313 858 Lt – R. G. K. (11 664 112 Lt – D. T.). A3 S.C.A. 8 396 026 Lt (2 431 657,32 Eur) sumokėjo 2007-06-21 bankiniais mokėjimais, R. G. K. bankiniais pavedimais sumokėjo 2007-08-14 – 3859 Lt, 2007-08-17 – 2 259 999 Lt (654 541 Eur), 2007-07-12 – 1 050 000 Lt.

2. 2007-12-10 akcininkų susirinkime apyvarinėms lėšoms nuspręsta išleisti 14 000 000 Lt obligacijų, kurias įsigyti išimtinė teisė suteikta akcininkams, iš kurių 5 077 800 Lt įsigijo A3 S.C.A., 1 974 000 Lt – R. G. K. , 6 948 200 Lt – D. T. . A3 S.C.A. sumokėjo tarptautiniu nurodymu AB SEB banke, už R. G. K. 2007-12-10 1 974 000 Lt (571 710 Eur) sumokėjo UAB „O1“ bankiniais mokėjimais. Patikrinimo metu AB „A1“ atstovė pateikė informaciją, kad už išleistas obligacijas gautos lėšos buvo panaudotos krakmolo cecho statybai ir apyvarinėms lėšoms. Tokiu būdu 2007 metais A3 S.C.A. į AB „A1“ veiklą investavo, įsigydamas obligacijas už **13 473 826 Lt / 3 902 290,32 74 Eur** (8 396 026 Lt (2 431 657,32 Eur) + 5 077 800 Lt (1 470 633 Eur), o R. G. K. – už **5 287 858 Lt / 1 531 469,53 Eur** (3 313 858 Lt (959 759,62 Eur) + 1 974 000 Lt (571 710 Eur).

3. Įsiskolinimo perdavimo dieną Bendrovei buvo susidaręs AB „A1“ įsiskolinimas akcininkams, iš jo 15 458 991 Lt įsiskolinimas A3 S.C.A., t. y. 13 473 826 Lt (8 396 026 + 5 077 800) už įsigytas obligacijas ir 1 985 165 Lt (1 540 011,20 + 445 153,80) sukauptos palūkanos, 6 043 597 Lt įsiskolinimas R. G. K. , iš jo 5 287 858 Lt (3 313 858 + 1 974 000) už obligacijas ir 755 739 Lt (582 684,94 + 173 054) sukauptas palūkanas.

II. Bendrovės valdyba 2009-07-21 nusprendė išleisti subordinuotų bankui 6 870 400 Eur (23 722 110,47 Lt) bendros nominalios vertės 24 mėnesių trukmės obligacijų emisiją. Dalį

emisijos už 4 938 800 Eur įsigijo A3 S.C.A., dalį už 1 720 000 Eur – R. G. K. , dalį už 211 600 Eur – UAB „L1“. Kadangi Bendrovė buvo skolinga A3 S.C.A. 4 938 800 Eur (17 052 606 Lt) už obligacijas ir sukauptas palūkanas, investuotojas už akcijas nemokėjo, o buvo atliktas įskaitymas naujai obligacijų emisijai; R. G. K. naujos obligacijų emisijos išleidimo dieną Bendrovė buvo skolinga 1 931 622 Eur (6 669 054 Lt), todėl 1 720 000 Eur (5 938 816 Lt) suma buvo įskaityta naujai obligacijų emisijai, taip pat Bendrovė dalį įsiskolinimo sumos (palūkanų) sumokėjo R. G. K. (2009-08-07 – 400 000 Lt, 2009-08-14 – 330 684,60 Lt). Dalį obligacijų emisijos įsigijus UAB „L1“, šios įmonės 2008-10-30 sumokėtos 275 139 Eur paskolos dalis (211 600 Eur) buvo įskaityta kaip apmokėjimas už obligacijas. Nustatyta, kad UAB „L1“ dalį obligacijų emisijos pardavė UAB „G1“ (84 000 Eur) ir R. V. G. (56 000 Eur), likusi 71 600 Eur dalis investuotojui sumokėta 2011-08-31, taip pat apskaičiuota 18 645 Eur palūkanų (2011-03-29 sumokėta – 1 319 Eur, 2011-08-31 – 17 326 Eur).

III. Bendrovės 2011-07-20 valdybos sprendimu buvo išleista 8 330 600 Eur (28 763 895,68 Lt) vertės Bendrovės subordinuotų obligacijų emisija, kurią įsigijo: už 6 051 600 Eur – A3 S.C.A., už 2 107 500 Eur – R. G. K. , už 102 900 Eur – UAB „G1“, už 68 600 Eur – R. V. G. . Nustatyta, kad A3 S.C.A. nemokėjo už obligacijas, nes Bendrovė fondui buvo skolinga 6 142 630 Eur pagal 2009-07-22 sutartį už obligacijas ir obligacijų sukauptas palūkanas, todėl buvo atlikta užskaita naujai obligacijų emisijai, likusi 91 003 Eur suma buvo padengta už AB „A1“ akcijas. Už obligacijas nemokėjo ir R. G. K. , nes Bendrovė pagal obligacijų sutartis kartu su sukauptomis palūkanomis R. G. K. buvo skolinga 2 139 249 Eur, todėl 2 107 500 Eur buvo užskaityta naujai obligacijų emisijai, o 31 693 Eur buvo sumokėta R. G. K. 2011-03-21 bankiniu pavedimu. Tokiu pat būdu už naują obligacijų emisiją nemokėjo ir UAB „G1“, nes Bendrovė įmonei buvo skolinga 84 000 Eur už obligacijas ir 20475 Eur sukauptų palūkanų už laikotarpį nuo 2009-11-03 iki 2013-07-22, likusi dalis 1 548 Eur palūkanų įmonei 2011-03-29 pervesta į banko sąskaitą, tokia pat situacija buvo ir su R. V. G. , įsigijusiu 68 600 Eur vertės Bendrovės obligacijų.

IV. Bendrovės 2013-03-04 neeilinio pakartotinio visuotinio susirinkimo metu buvo nuspręsta padidinti įstatinį kapitalą papildomais įnašais 20 000 000 Lt suma, išleidžiant 100 000 vnt. paprastųjų vardinių akcijų (akcijos nominali vertė – 200 Lt). Vadovaujantis 2013-03-04 susirinkimo protokolu teisė įsigyti naujai išleidžiamų akcijų emisiją suteikta akcininkams: A3 S.C.A. (70 000 vnt. už 14 mln. Lt / 4 054 680 Eur), R. G. K. (20 000 vnt. už 4 mln. Lt / 1 158 480 Eur), M. K. (10 000 vnt. už 2 mln. Lt / 579 240 Eur). Pagal pateiktas akcijų pasirašymo sutartis nustatyta, kad A3 S.C.A. už akcijas nemokėjo, už akcijas užskaityta Bendrovės skola akcininkui už dalį subordinuotų obligacijų ir sukauptų palūkanų, už R. G. K. įsigytas akcijas atsiskaityta 2013-01-03 pervesta 1 769 600 Lt suma bei sumažinta Bendrovės skola akcininkui už obligacijas ir sukauptas palūkanas 2 230 400 Lt; M. K. už akcijas atsiskaitė 2013-01-03 pervesta 1 028 800 Lt suma ir pagal Bendrovės skolą R. G. K. už obligacijas ir sukauptas palūkanas sumažinant 971 200 Lt suma. Inspekcija nustatė, kad Bendrovė pervedė dalį skolos už obligacijas ir palūkanas, t. y. R. G. K. laikotarpiu nuo 2012-12-28 iki 2013-01-03 pagal patikrinimo akto 22 psl. esančius duomenis pervesta 2 798 400 Lt, R. G. K. 2013-01-03 pervedė Bendrovei 1 769 600 Lt (ši suma buvo užskaityta kaip dalinis atsiskaitymas už 2013 kovo mėnesį įsigytas Bendrovės akcijas), kitą dalį R. G. K. pervestos sumos (1 028 800 Lt / 297 961 Eur) 2013-01-03 pervedė M. K. .

Esminiai nesutarimai tarp Inspekcijos ir Bendrovės kyla dėl Bendrovės pasirinkto atsiskaitymo su AB „A1“ būdo – perimant šios įmonės įsiskolinimą akcininkams (jie taip pat buvo ir Bendrovės akcininkai), kurie buvo įsigiję AB „A1“ 2007 metais išleistų obligacijų; UAB „A2“ 50 proc. kainos atitikimo rinkos kainai, taip pat vėlesnių Bendrovės 2009, 2011 metais atliktų veiksmų, išleidžiant naujas Bendrovės obligacijų emisijas, kurias įprastai įsigydavo tie patys akcininkai / investuotojai, neinvestuodami papildomų lėšų, už naujai išleistų obligacijų emisijas atsiskaitydami padengiant Bendrovės įsiskolinimą už obligacijas ir sukauptas palūkanas.

Mokesčių administratorius, įvertinęs surinktą informaciją apie galimą UAB „A2“ akcijų kainą (Bendrovė kontrolės veiksmų atlikimo metu nepateikė UAB „A2“ akcijų vertę / kainą

pagrindžiančių įrodymų (turto vertinimo ataskaitos), nustatė, kad 50 proc. UAB „A2“ akcijų paketas 2004-09-13 buvo įsigytas mokant 2 670 Lt už akciją, o parduotas mokant 18 186 Lt už akciją; grynoji UAB „A2“ turto vertė 2007-12-31 sudarė 5 495 400 Lt, įstatinis kapitalas sudarė 300 000 Lt ir 5 077 887 Lt – rezervai; Inspekcijos surinktais duomenimis, šios įmonės turto grynoji vertė 2008-09-12 buvo mažesnė (5 495 400 Lt) nei 2004-09-13 (12 012 214 Lt), kai AB „A1“ įsigijo 50 proc. šios įmonės akcijų. Todėl buvo konstatuota, kad 2008-09-12 sutartyje nustatyta UAB „A2“ akcijų paketo kaina neatitiko akcijų rinkos kainos. Pasak Inspekcijos, kadangi akcijų pardavimo sandoris vyko tarp susijusių įmonių (Bendrovės ir AB „A1“), todėl akcijų kaina buvo dirbtinai padidinta, siekiant suformuoti didesnę *Bendrovės įsiskolinimą AB „A1“* turto iš AB „A1“ įsigijimo metu, kuris sudarytų prielaidas Bendrovei, nesant galimybės / neturint pakankamai lėšų atsiskaityti su turto pardavėju (AB „A1“) skolintomis iš banko lėšomis, su AB „A1“ atsiskaityti perimant jos įsiskolinimą akcininkams, kurie taip pat yra ir Bendrovės akcininkai. Inspekcijos nuomone, jeigu Bendrovė nebūtų tokia kaina įsigijusi UAB „A2“ akcijų, jai kitam turtui (dėl kurio įsigijimo kainos atitikimo rinkos kainai mokesčių administratorius abejonių nekyla) įsigyti būtų užtekę jos turėtų skolintų lėšų (akto 10 psl. pateikta informacija, kad Bendrovė disponavo 69 210 997 Lt lėšomis: 62 999 997 Lt gauta iš banko ir 6 211 000 Lt iš UAB „L1“). Pasak mokesčių administratoriaus, šiais veiksmais, atsižvelgiant į tai, jog nuo 2009 metų pati Bendrovė nuolat išleisdavo naujas obligacijų emisijas, kurias išpirkdavo akcininkai, realiai lėšų neinvestuodami, nes investuotojų įsipareigojimas sumokėti už išleistas obligacijas buvo padengiamas su Bendrovės įsiskolinimais akcininkams / investuotojams už įsigytas obligacijas ir sukauptas palūkanas; obligacijų palūkanas nustatydavo patys akcininkai ir jos neatitiko rinkos kainos, tai yra buvo didesnės negu Bendrovė buvo pasiskolinusi iš kredito įstaigų, Bendrovė siekė išimtinai su akcininkais susijusių tikslų: sukaupti neapmokestinamų palūkanų sumas, kurios būtų arba jiems išmokėtos, arba panaudotos 2013 m. kovo mėnesį įsigytoms Bendrovės akcijoms apmokėti. Todėl Inspekcija apskaičiuotas palūkanas už obligacijas priskyre neleidžiamiems Bendrovės atskaitymams, o akcininkams išmokėtas palūkanų sumas priskyre kitoms pajamoms ir apmokestino GPM.

Bendrovė laikosi pozicijos, kad 2008 metais vykdyti sandoriai buvo susiję su AB „M2“ (AB „A1“) akcininkų siekiu atskirti 2 veiklos sritis: krakmolo ir miltų gamybą ir su šios veiklos sritimis susijusias veiklas, todėl visos vykdytos ūkinės operacijos yra pagrįstos ekonomine logika, nes, pavyzdžiui, aplinkybės, jog sprendimus išleisti obligacijų emisijas priėmė akcininkai ir jiems buvo suteikta pirmenybė įsigyti akcijas visiškai atitiko Akcinių bendrovių įstatymo nuostatas, Bendrovėje teisė priimti tokius sprendimus buvo suteikta valdybai. Bendrovė teigia, kad, išleisdama naujas obligacijų emisijas, ji buvo surinkusi informaciją, kokios yra obligacijų palūkanos rinkoje (UAB FMĮ „O1“ ataskaita), todėl nustatytų palūkanų norma pateko į palūkanų normos intervalą, o lyginti obligacijų palūkanų normas su paskolų palūkanų normomis nėra pagrindo, nes obligacijos yra daug rizikingesnė investavimo forma, todėl įprastai obligacijų palūkanų norma dėl šių ir kitų priežasčių yra didesnė. Pasak skundo, AB „A1“ išleidus obligacijas, gautos lėšos buvo panaudotos jos veikloje, o Bendrovė, įsigydama turtą iš AB „A1“, neturėdama finansinių galimybių skolintomis lėšomis padengti visą įsigyjamo turto kainą (pasak skundo, Inspekcija neteisingai nurodo, kad Bendrovė realiai disponavo didesnėmis lėšomis, nes dar buvo gavusi paskolą iš UAB „L1“, Bendrovės teigimu, šios paskolos buvo trumpalaikės), perėmė AB „A1“ įsiskolinimą pagal obligacijų sutartis, toks atsiskaitymo būdas yra įprastas ir leistinas, o įsigytas turtas (taip pat ir UAB „A2“ akcijos) buvo naudojamas Bendrovės pajamoms uždirbti. Pasak Bendrovės, vėlesnėmis obligacijų emisijomis nebuvo siekiama sukaupti kuo didesnes įsiskolinimo sumas, kurios būtų panaudotos po keleto metų įsigyjant įmonės akcijas, nes tarp sandorių yra pakankamai ilgas laiko tarpas.

Komisija, pasisakydama dėl Inspekcijos sprendimo pagrįstumo, pirmiausia atkreipia dėmesį į tai, kad tiek tikrinamuoju laikotarpiu; tiek 2007 metais AB „A1“ išleidžiant obligacijų emisijas, už kurias prisiimtus įsipareigojimus Bendrovė perėmė, tokiu būdu atsiskaitydama už turto dalį; tiek 2008 m. rugsėjo mėnesį, kai įsipareigojimai pagal 2007 m. liepos, gruodžio mėnesį sudarytas obligacijų sutartis buvo perimti, pagal GPMĮ 17 str. 1 dalies atitinkamas

nuostatas palūkanų už vertybinius popierius (taip pat obligacijas) pajamos, jeigu jie pradėti išpirkti ne anksčiau kaip po 366 dienų nuo šių vertybinių popierių išleidimo, buvo priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms. Obligacija yra suprantama kaip finansavimo / investavimo būdas, kuriuo obligacijas išleidžiantis subjektas, siekia gauti pajamų savo vykdomai veiklai finansuoti, o į obligacijas investuojantis asmuo už investuotas lėšas siekia gauti atitinkamos gražos – palūkanų, taip pat sutiktina ir su Bendrovės skunde išdėstyta pozicija, jog obligacijos įprastai laikytinos rizikingesne investavimo forma, nes jos įprastai nėra užtikrintos lėšų gražinimą užtikrinančiomis priemonėmis, todėl jų palūkanų norma gali būti didesnė. Atitinkamai Bendrovės skunde minimo Akcinių bendrovių įstatymo nuostatos reglamentuoja bei nustato obligacijų išleidimo tvarką, numato, kam gali būti suteikiama pirmenybė obligacijas išsipirkti. Tai yra GPMĮ obligacijų palūkanų neapmokestinimą siejo išimtinai su obligacijų (vertybinių popierių) išpirkimo momentu. Todėl ginčo laikotarpiu galiojant įstatymo leidėjo įtvirtintai nuostatai dėl tokio pobūdžio pajamų neapmokestinimo, obligacijų turėtojo įprastinėmis verslo sąlygomis atlikto finansavimo sandorio pajamos (jeigu obligacijos išperkamos ne anksčiau kaip po metų) priskirtinos neapmokestinamosioms pajamoms, nebent konkrečiu atveju būtų surinkta pakankamai įrodymų, kurie pagrįstų sudarytų sandorių apsimestinį, dirbtinį pobūdį arba būtų nustatyta, kad sandorių sąlygos neatitiko rinkos kainos. MAĮ 69 str. 1 dalyje nurodyta, kad tais atvejais, kai mokesčio mokėtojo sandoris, ūkinė operacija ar bet kokia jų grupė sudaromi turint tikslą gauti mokesstinės naudos, t. y. tiesiogiai ar netiesiogiai nukelti mokesčio mokėjimo terminus, sumažinti mokėtiną mokesčio sumą arba visiškai išvengti mokesčio mokėjimo, arba padidinti gražintiną (įskaitytiną) mokesčio permoką (skirtumą), arba sutrumpinti mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo terminus, mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokesťį, taiko turinio viršenybės prieš formą principą. Šiuo atveju mokesčių administratorius neatsižvelgia į formalią mokesčių mokėtojo veiklos išraišką, bet atkuria iškreipiamas ar slepiamas aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą, ir mokesťį apskaičiuoja pagal minėtų mokesčių įstatymų atitinkamas nuostatas.

LVAT jurisprudencijoje, aiškinant šią teisės normą, pažymėta, kad joje kalbama apie mokesčio mokėtojo tikslą gauti mokesstinės naudos ateityje, t. y. po sandorio, kuris gali būti tiriamas šios teisės normos taikymo aspektu, sudarymo. Tai reiškia, kad taikant šią teisės normą reikšmingomis gali būti pripažintos aplinkybės, kurios laiko aspektu atsirado po tiriamo (abejones keliančio) sandorio sudarymo, t. y. taikant šią teisės normą atliekamas retrospektyvus paties sandorio ir jo teisinių pasekmių vertinimas. Taikant nurodytą normą, yra būtina nustatyti joje nurodytą mokesčio mokėtojo tikslą (gauti šioje normoje apibūdintos mokesstinės naudos). Tai reiškia, kad ši teisės norma taikytina tik tuo atveju, kai nustatoma, kad tiriamo (abejones keliančio) sandorio (ūkinės operacijos) tikslas yra vienintelis – gauti minėtos mokesstinės naudos. Kai nustatoma, kad atitinkamas sandoris (ūkinė operacija) turėjo kitus, ekonomiškai arba kitaip pagrįstus tikslus, nurodyta norma negali būti taikoma net ir tuo atveju, kai mokesčio mokėtojas turėjo iš šio sandorio (ūkinės operacijos) atitinkamos mokesstinės naudos (LVAT 2007-07-17 nutartis adm. byloje Nr. A-11-719/2007; 2008-02-20 nutartis adm. byloje Nr. A556-250/2008; 2015-01-29 nutartis adm. byloje Nr. A-267-442/2015; 2015-07-02 nutartis adm. byloje Nr. A-1239-556/2015; 2016-06-06 nutartis adm. byloje Nr. A-581-602/2016).

Vertinant ūkio subjekto apskaičiuojamas / mokamas palūkanas PMĮ prasme, laikytina, jog palūkanų sąnaudos, atitinkančios PMĮ reikalavimus leidžiamų atskaitymų pripažinimui, yra ūkio subjekto leidžiami atskaitymai. PMĮ įstatymo 17 straipsnio 1 dalis (2001 m. gruodžio 20 d. įstatymo Nr. IX-675 redakcija) nustato, kad „leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti, jeigu šis įstatymas nenustato ko kita <...>“.

PMĮ 2 straipsnyje pajamos apibrėžiamos kaip „visos iš Lietuvos ir ne Lietuvos šaltinių uždirbtos ir (arba) gautos visų rūšių pajamos pinigais ir (arba) ne pinigais“ (24 d.); „sąnaudos – visos išlaidos, patirtos uždirbant pajamas“ (31 d.); „veikla – bet kokio pobūdžio komercinė arba gamybinė veikla, kuria siekiama gauti ir (arba) uždirbti pajamų ar kokios kitos ekonominės naudos“ (40 d.).

LVAT yra konstatavęs, jog iš PMĮ 17 straipsnio 1 dalies nuostatos loginės ir lingvistinės konstrukcijos bei sisteminio jos vertinimo kitų šio įstatymo nuostatų kontekste matyti, kad leidžiamais atskaitymais, išskyrus šiame įstatyme numatytas išimtis (atskirus atvejus), pripažįstamos tik tokios vieneto sąnaudos, kurios atitinka šias turinčias egzistuoti kartu (kumuliatyvias) sąlygas: (1) vieneto sąnaudos turi būti faktiškai patirtos; (2) sąnaudos patirtos vienetui vykdant komercinę ar gamybinę savo veiklą; (3) komercine ar gamybine veikla, kurią vykdant patiriamos sąnaudos, vienetas siekia gauti ir (arba) uždirbti pajamų ar kokios kitos ekonominės naudos; (4) sąnaudos turi būti įprastinės veiklai, kurią vykdant vienetas jas patiria; (5) sąnaudos turi būti būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti.

LVAT atskirai pabrėžė, jog, sprendžiant klausimą dėl sąnaudų pripažinimo leidžiamais atskaitymais, šiomis sąnaudomis laikomos ne visos vieneto patirtos veiklos išlaidos, bet tik tokios išlaidos, kurios yra pripažintos sąnaudomis PMĮ prasme. Taigi, vien atitinkamų išlaidų pripažinimas sąnaudomis savaime nereiškia jų pripažinimo leidžiamais atskaitymais (LVAT 2015-06-16 nutartis adm. byloje Nr. eA-1409-602/2015).

Paminėtina ir tai, jog sandoriai buvo sudaryti tarp susijusių asmenų (Bendrovės ir AB „A1“), Bendrovės išleistas obligacijas įsigydavo jos akcininkai, todėl, nors civiline teisine prasme tokie sandoriai yra leistini, tačiau GPMĮ (15 str.) ir PMĮ (40 str.) įtvirtina bendruosius reikalavimus, kad apmokestinamieji asmenys apskaičiuodami apmokestinamąsias pajamas, pajamomis iš bet kokio sandorio arba bet kokios ūkinės operacijos turi pripažinti sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios ūkinės operacijos tikrąją rinkos kainą, o leidžiamais atskaitymais arba ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymais – bet kokio sandorio arba bet kokios ūkinės operacijos sąnaudų sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios ūkinės operacijos tikrąją rinkos kainą.

Pažymėtina ir tai, kad įstatymai neįpareigoja (nenustato prievolės) rinktis tokį sandorių sudarymo, atitinkamos veiklos vykdymo ar finansavimo būdą, kuris būtų naudingiausias valstybės biudžetui. Akivaizdu, jog sąžiningai veikiantis asmuo (teisės subjektas, mokesčių mokėtojas) turi teisę bei galimybę numatyti savo veiksmų mokesčines pasekmes ir pasirinkti tokį teisėtą veiklos modelį, kuris leistų vykdyti savo veiklą mažiausiomis išlaidomis, jei tik nėra pažeidžiamas draudimo piktnaudžiauti teise principas, todėl mokesčių mokėtojo naudojimasis mokesčine lengvata ar neapmokestinimo sąlygomis pats savaime nesudaro pagrindo konstatuoti mokesčinį piktnaudžiavimą. Todėl vien tos aplinkybės, jog pagal sandorių sudarymo metu galiojančius mokesčių teisės aktus įmonės veiklos finansavimas skolintomis lėšomis mokesčine prasme buvo susijęs su mažesnėmis mokesčinėmis išlaidomis, nei kapitalo stiprinimas akcininkų turtiniais įnašais, nes palūkanos už paskolintas, obligacijomis investuotas lėšas buvo priskiriamos leidžiamiems atskaitymams, o paskolų davėjams (obligacijų turėtojams) tai buvo neapmokestinamos pajamos GPMĮ prasme, nesudaro pagrindo vien dėl to šių sandorių pripažinti kaip neleistinų pagal mokesčių įstatymus. Komisijos nuomone, Bendrovės vykdytos ūkinės operacijos turėtų būti įvertinamos prieš tai sprendime aptartais aspektais, siekiant nustatyti, ar vykdytos ūkinės operacijos atitiko įprastines verslo sąlygas, vykdant ūkinę–komercinę veiklą ir siekiant gauti pajamų; ar jomis buvo siekiama išimtinai akcininkų interesų, o vykdytos ūkinės operacijos buvo įformintos formaliai, siekiant atitikti mokesčių įstatymų reikalavimus dėl leidžiamų atskaitymų pripažinimo ir palūkanų neapmokestinimo.

Iš mokesčių administratoriaus pozicijos matyti, kad esminėmis aplinkybėmis, kuriomis grindžiamas veikimas išimtinai akcininkų interesais, Inspekcija įvardija: pasirinktą Bendrovės atsiskaitymo už turtą būdą (skolos už obligacijas ir sukauptas palūkanas perėmimą); UAB „A2“ akcijų kainą, kuri, pasak Inspekcijos, buvo dirbtina, nes būtent ji sąlygojo būtinybę perimti įsiskolinimus, tai yra Bendrovei nepakako lėšų atsiskaityti už visą turtą; obligacijų sutartyse nustatytą palūkanų dydį; naujai išleidžiamų 2009, 2011 metais obligacijų emisijų pobūdį, kai lėšos nebuvo investuojamos, o sukaupti įsiskolinimai už obligacijas ir palūkanas įskaitomi naujai obligacijų emisijai padengti; tai, jog galiausiai sukauptas įsiskolinimas už obligacijas ir

palūkanas buvo panaudotas įsiskolinimui už 2013 m. išleistą akcijų emisiją padengti, todėl sprendime pasisakytina dėl šių aplinkybių.

Iš byloje pateiktos informacijos matyti, kad Bendrovei 2008 m. rugpjūčio – rugsėjo mėnesiais iš AB „A1“ įsigijus turtą, susijusį su miltų gamyba, atsargas, automobilius ir kitus įrengimus (dėl šio turto įsigijimo kainos, kaip ir kitam kreditoriui už suteiktą paskolą įsigyjant kilnojamąjį, nekilnojamąjį ir finansinį turtą mokėtų palūkanų priskyrimo leidžiamiems atskaitymams, Inspekcija abejonių nekelia), šis turtas tiesiogiai dalyvavo Bendrovės veiklos procese; atitinkamai Bendrovė įsigijusi UAB „A2“ 50 proc. akcijų dalį, taip pat įsigijo teisę iš šios įmonės gauti pajamas dividendų pavidalu (Lietuvoje ši įmonė yra žinoma kaip pagrindinė makaronų gamintoja). Komisijos vertinimu, sudaryti sandoriai dėl pasirinkto atsiskaitymo būdo negali būti vertinami kaip nesusiję su Bendrovės ūkine–komercine veikla, nes buvo įsigytas turtas, tiesiogiai dalyvaujantis Bendrovės pajamų uždirbime. Vertinant Bendrovės pasirinktą atsiskaitymo būdą, perimant pardavėjo skolinius įsipareigojimus, taip pat pagal savo pobūdį toks atsiskaitymo pobūdis negali būti vertinamas, kaip neatitinkantis įprastinių ūkinės–komercinės veiklos sąlygų, nes Bendrovė, perimdama AB „A1“ įsiskolinimą, įsipareigojo Kreditoriui (pavyzdžiui, R. G. K., 2008-09-18 susitarimo 4.1.1 p.) skolą sumokėti 2009-07-22, tai yra įgijo teisę į dalies kainos mokėjimo atidėjimą, reikiamą sumą už įsigytą turtą sumokėdama vėliau ne UAB „A1“, o jos buvusiam Kreditoriui. Todėl esminės aplinkybės 2008 metais atliktų ūkinių operacijų dirbtinumui konstatuoti galėtų būti: dirbtinis perimamo įsiskolinimo atsiradimo pobūdis; nustatyta mokėtojo galimybė įsiskolinimą už turtą padengti be įsiskolinimo perėmimo ar dirbtinai sukurtas įsiskolinimas už turtą (ginčo atveju Inspekcija laikosi pozicijos už akcijas). Iš dalies vertindamas dalį šių aplinkybių, administratorius atliko AB „A1“ operatyvų patikrinimą. Inspekcija, vertindama įsiskolinimo susidarymo aplinkybes, išklėlė abejones dėl obligacijų išleidimo 2007 metais *būtinumo*, tai motyvuodama AB „A1“ aiškinamajame rašte esančia informacija, jog AB „A1“ krakmolo cechas, kuriam galimai buvo panaudotos lėšos už obligacijas, buvo užbaigtas 2007 m. balandžio mėnesį, o obligacijos buvo išleistos 2007 m. liepos ir gruodžio mėnesiais, tačiau faktinės už obligacijas gautų lėšų panaudojimo analizės neatliko, nepaneigdama Bendrovės nurodomos pozicijos dėl realaus lėšų panaudojimo AB „A1“ atsiskaitymams už statybas ar apyvartinėms lėšoms. Pažymėtina ir tai, jog administratorius nevertino ir kitų Bendrovės nurodomų aplinkybių, susijusių su būtinybe pasirinkti būtent tokį atsiskaitymo pagal sandorius būdą dėl lėšų trūkumo, tai yra nevertintos aplinkybės, ar iš tikrųjų iš UAB „L1“ gautos paskolos lėšos (kaip ir banko paskola apyvartinėms lėšoms) buvo trumpalaikio pobūdžio ar / panaudotos kitiems tikslams, todėl negalėjo būti panaudotos turtui įsigyti.

Inspekcija pagrindine („dirbtinai suformuota“) aplinkybe, kuri galimai pagrindžia Bendrovės įsiskolinimo susiformavimą UAB „A1“, dėl ko atsirado būtinybė perimti 2007 metais atsiradusį AB „A1“ įsiskolinimą už obligacijas su palūkanomis, nurodo rinkos kainos neatitinkančią UAB „A2“ akcijų kainą. Inspekcija patikrinimo metu, suabejojusi UAB „A2“ 50 proc. akcijų kaina, rėmėsi šių akcijų įsigijimo kaina 2004 m. rugsėjo mėnesį, teigdama, jog ji ženkliai skyrėsi nuo 2008 metais sulygotos kainos; taip pat nustatyta įmonės turto grynąja verte. Sutiktina su Inspekcijos pozicija, jog patikrinimo metu Bendrovė nepateikė objektyvių įrodymų, jog sutartyje sulygta akcijų paketo kaina atitiko tikrąją rinkos kainą, motyvuodama, kad akcijas vertino pati (pagal patikrinimo metu pateiktą skaidrių rinkinį, akcijų paketo kaina – 28 500 tūkst. Lt), tačiau Inspekcijos patikrinimo metu atliktas akcijų vertės kainos nustatymas taip pat negali būti pripažintas tinkamu, nes remtis prieš 4 metus įvykusio sandorio akcijų kaina, kaip pagrindžiančia nerealią kainą akcijų pardavimo metu, nėra pakankamo pagrindo dėl sandorių laiko ir ekonominių sąlygų skirtumų, taip pat galimų pačios UAB „A2“ veiklos pokyčių, kaip ir įmonės kaip verslo komplekso vertę vertinti pagal įmonės balansinę turto vertę. Todėl, remiantis tokio pobūdžio surinkta informacija, pateikiama išvada dėl nerealaus akcijų kainos, kaip ir dėl to daromos išvados, kad tokio dydžio Bendrovės įsiskolinimas už akcijas buvo suformuotas dirbtinai, siekiant perimti iš AB „A1“ įsiskolinimą akcininkams, negali būti pripažinta objektyviai pagrįsta. Bendrovė Komisijai pateikė V. Č. turto vertinimo paslaugų įmonės atliktą UAB „A2“ akcijų paketo retrospektyvinio vertinimo ataskaitą 2008-06-30 datai,

kurioje tai dienai 1500 vnt. paprastųjų vardinių akcijų rinkos vertė, apskaičiuota taikant pajamų metodą, diskontuotų pinigų srautų skaičiavimo būdą, yra 25 500 000 Lt. Posėdžio Komisijoje metu Inspekcijos atstovė kritiškai vertino pateiktą turto vertinimo ataskaitą, teigdama, jog akcijų vertinimas yra atliktas ne tai dienai (ne 2008-09-12), kai buvo sudarytas akcijų pirkimo–pardavimo sandoris, todėl prašė pateiktu dokumentu nesiremti. Pasisakant dėl įrodymų vertinimo proceso, pažymėtina, jog LVAT savo praktikoje yra pasisakęs, kad įrodinėjimo procesu siekiama nustatyti tiesą ginče (byloje). Nekyla abejonių, kad dažniausiai absoliučios tiesos nustatymas nebus įmanomas dėl įvairiausių faktorių, todėl būtų galima teigti, jog įrodinėjimo metu siekiama tik reliatyvios tiesos nustatymo. Santykinės tiesos nustatymo procese, vertinant jau surinktus įrodymus, svarbu nustatyti įrodymų sąsajumą, tikrumą, leistinumą bei pakankumą (LVAT 2007-11-29 nutartis adm. byloje Nr. A17-1086/2007). Todėl, Komisijos vertinimu, pasisakant dėl Bendrovės apmokestinimo pagrįstumo ginčo byloje, reikšminga paminėti, kad GPMĮ 15 str., PMĮ 40 str. įtvirtinta iš sandorio ar ūkinės operacijos gautų pajamų (patirtų išlaidų) atitikimo tikrajai rinkos kainai prezumpcija leidžia teigti, jog pirmiausia pagrįsti šias aplinkybes privalo mokesčių mokėtojas, o jam pateikus atitinkamus tai pagrindžiančius įrodymus, paneigti sandorio kainos neatitikimą tikrajai rinkos kainai privalo mokesčių administratorius. Įrodinėtinoms aplinkybėms pagrįsti Bendrovė šioje inicijuoto mokestinio ginčo stadijoje pateikė specifinį įrodymą – asmens, turinčio žinių ir teisę atlikti konkretaus turto vertinimą, pateiktą turto vertinimo ataskaitą. Pasisakant dėl šių įrodymų vertinimo, pažymėtina, jog LVAT savo praktikoje nuosekliai laikosi pozicijos, jog šie įrodymai yra specifiniai, kuriems paneigti gali būti naudojami tokiu pat būdu surinkti, specialių žinių turinčių asmenų pateikti duomenys. Tokiu būdu LVAT yra nurodęs, jog nei mokesčių administratorius, nei mokestinį ginčą ikiteismine tvarka nagrinėjančios institucijos, nei bylą nagrinėjantys administraciniai teismai nesprenžia dėl turto vertinimo ataskaitų teisingumo ir iš to kylančių teisinių pasekmių, o vertina susiklosčiusius teisinius santykius, reguliuojamus Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymu bei mokestiniais teisiniais aspektais (LVAT 2010-11-29 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1546/2010, 2008-10-16 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1708/2008). LVAT praktikoje nuosekliai yra laikomasi pozicijos, jog jeigu byloje yra pateikta turto vertinimo ataskaita, tai jos tinkamumas mokesčiams apskaičiuoti ir pagrįsti gali būti įvertintas tik pasitelkiant specialių žinių turinčių specialistus, tuo tarpu, nei teismui, nei mokesčių administratoriui teisė vertinti turto vertinimo ataskaitų tinkamumą nėra suteikta. Atitinkamai 1999-05-25 Lietuvos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo Nr. VIII-1202 (toliau – TVVPI) VVPI 23 str. nuostatos numato, jog turto arba verslo vertinimo ataskaita laikoma teisinga, kol Priežiūros įstaiga nėra nustačiusi jos neatitikties šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytiems reikalavimams ir (arba) kol ji nėra nuginčyta teisme. Tokiu būdu, norminiuose aktuose nurodytiems asmenims pasinaudojus teise kreiptis dėl turto vertinimo ataskaitos teisingumo įvertinimo, turto vertinimo ataskaitos atitikimą norminių aktų reikalavimams vertina speciali institucija – Turto vertinimo peržiūros tarnyba (Tarnyba), kurios priimti sprendimai, kuriuose yra konstatuojamas turto vertinimo ataskaitų neatitikimas norminių aktų reikalavimams, paneigia galimybę remtis šiais dokumentais kaip patikimais įrodymais, pagrindžiančiais vertinamo turto vertę. Pagal MAĮ nuostatas mokesčių administratorius turi pareigą kontroliuoti mokesčių mokėtojo mokesčių apskaičiavimą, šioms funkcijoms įgyvendinti, pasirinkdamas teisiškai leistinus ir norminiais aktais numatytus būdus, o kilus mokestiniam ginčui, yra ginčo šalis, turinti teisę pasinaudoti ginčo proceso šaliai suteiktomis procesinėmis teisėmis. Todėl, atsižvelgiant į tai, jog patikrinimo metu Inspekcija tinkamais duomenimis ir informacija nepagrindė savo išvadų dėl UAB „A2“ akcijų kainos neatitikimo rinkos kainai; įrodymą dėl ginčo turto kainos atitikimo rinkos kainai Bendrovė pateikė Komisijai (kuri pagal Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos direktoriaus 2016-09-05 įsakymu Nr. V1-349 patvirtintų Paklausimų dėl turto arba verslo vertinimo ataskaitų atitikties TVVPI 22 straipsnyje nustatytiems reikalavimams nagrinėjimo taisyklių 2.7 punktą neturi teisės kreiptis su paklausimu dėl turto vertinimo ataskaitos); mokesčių administratorius neturėjo galimybių atlikti šio dokumento teisinio vertinimo, pasinaudodamas jam suteiktomis teisėmis; Inspekcijos

atstovės posėdžio Komisijoje metu išdėstytas prašymas nesiremti šiuo dokumentu, remiasi išimtinai formaliu kriterijumi (pati Inspekcija patikrinimo metu įmonės turto grynąją vertę nustatinėjo ne 2008-09-12 sandorio dienai, o 2007-12-31), Komisijos nuomone, mokesčių administratorius turi jam suteiktomis priemonėmis atlikti šio dokumento vertinimą, pasakydamas dėl jo pakankamumo ginčo turto tikrajai kainai pagrįsti, ar kitais tinkamais ir objektais duomenimis pagrįsti patikrinimo akte daromas išvadas dėl akcijų kainos neatitikimo rinkos kainai.

Iš byloje esančios informacijos matyti, jog pradinė Bendrovės akcininkų, pavyzdžiui, A3 S.C.A. investicijų suma: 13 473 826 Lt, R. G. K. – 5 287 858 Lt, laikotarpiu nuo 2007 m. liepos, gruodžio mėnesio iki 2013 m. akcininkams buvo skaičiuojamos 15, 12 proc. metinės palūkanos, kurios buvo kaupiamos, įskaitomos naujoms obligacijų emisijoms padengti, tam tikrais atvejais išmokamos, pavyzdžiui, R. G. K. 2012–2013 metais išmokėta 2 798 400 Lt. Inspekcija 2009, 2011 metais naujų obligacijų išleidimą ir su tuo susijusius veiksmus vertina, kaip siekį sukaupti kuo didesnę įsiskolinimą, kurio dalį sudaro neapmokestinamos palūkanos. Patikrinimo akte yra pateikta informacija, jog obligacijos yra subordinuotos AB „Swedbank“ suteikto kredito atžvilgiu, tai yra obligacijų išpirkimas ir palūkanų mokėjimas turėjo būti derinamas su šiuo Bendrovės kreditoriumi, obligacijų sutartyse (pavyzdžiui, 2009-07-22 Bendrovės sutarties su A3 S.C.A. 2.7 p.) numatyta, jog Bendrovė moka obligacijų savininkams 25 proc. dydžio metines palūkanas laiku neišpirkusi obligacijų arba neišmokėjusi palūkanų. Mokesčių administratorius patikrinimo metu nėra atlikęs vertinimo, ar Bendrovė turėjo galimybes obligacijų sutartyse nurodytomis sąlygomis išpirkti obligacijas bei sumokėti numatytas palūkanas. Taip pat mokesčių administratorius darydamas išvadas, jog obligacijų palūkanos neatitiko rinkos kainos, tai yra buvo didesnės, išvadas dėl to darė lygindamas palūkanų normą, kurią Bendrovė mokėjo kredito įstaigoms, tai yra lygindamas ne tapačius rodiklius, todėl ginčo atveju nėra pakankamo pagrindo tokias išvadas pripažinti pagrįstomis, paremtomis objektyviais duomenimis. Todėl pakartotinių kontrolės veiksmų atlikimo metu mokesčių administratorius turėtų įvertinti tapačius rodiklius, vertindamas obligacijų palūkanų normos atitikimą rinkos kainai, atsižvelgdamas ir į tai, kad ginčo atveju obligacijų platinimas buvo uždaras, tai yra vyko tarp akcininkų, kurie dėl jų disponuojamos apie įmonę informacijos, galėjo įvertinti įmonės veiklos perspektyvas, riziką, todėl rizikos kriterijus šiuo atveju negali būti pripažintas kriterijumi, įprastinėmis sąlygomis lemiančiu didesnes palūkanų normas.

Komisija, atsižvelgusi į aptartas aplinkybes, mokesčių administratoriaus surinktą informaciją, neturi pakankamo pagrindo pripažinti, jog mokesčių administratorius patikrinimo metu visapusiškai įvertino visas su Bendrovės apmokestinimu susijusias aplinkybes. Todėl šioje ginčo stadijoje, remiantis surinkta informacijos visuma, Komisija, mokesčių administratoriui neatlikus sprendime aptartų aplinkybių, susijusių su galimai dirbtiniu vykdytų ūkinių operacijų pobūdžiu, papildomo vertinimo, nepašalinus ginčo byloje esančių prieštaravimų ir mokesčių administratoriui savo priemonėmis neatlikus teisinio Bendrovės pateikto įrodymo vertinimo, negali priimti sprendimo iš esmės ir pasisakyti dėl Bendrovės apmokestinimo pagrįstumo. Atsižvelgiant į aptartas aplinkybes, Inspekcijos sprendimas, kuriuo patikrinimo aktas šioje dalyje buvo patvirtintas, negali būti pripažintas pagrįstu ir teisingu, priimtu įvertinus visas su Bendrovės apmokestinimu susijusias aplinkybes, todėl jis naikintinas ir Bendrovės skundas šioje dalyje perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Dėl Bendrovės komandiruočių sąnaudų priskyrimo ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams. Mokesčių administratorius, įvertinęs Bendrovės pateiktus dokumentus, apskaitos registrų duomenis, nustatė, jog Bendrovė tikrinamuoju laikotarpiu komandiruočių sąnaudoms priskyrė dalies darbuotojų (taip pat valdybos nario) užsienio komandiruočių metu patirtų kelionės, apgyvendinimo, maitinimo, apskaičiuotų ir išmokėtų dienpinigių ir kitų, nesusijusių su tų darbuotojų atliekamomis darbo funkcijomis, tarnybiniu pavedimu ar kvalifikacijos kėlimu, išlaidas, t. y. dalis 2011 m. ir 2012 / 2013 m. Bendrovės generalinio direktoriaus komandiruočių įsakymais įformintų kelionių neatitinka PMĮ 21 straipsnyje įtvirtintų reikalavimų. Bendrovė, nesutinka su mokesčių administratoriaus nustatytais

pažeidimais keturiais atvejais, t. y. dėl Bendrovės darbuotojų 2011 m. gruodžio 12–21 d. komandiruotės į Švediją (Molkom) išlaidų nepripažinimo reprezentacinėmis išlaidomis (Bendrovė skunde nurodė, jog šios kelionės išlaidos pripažįstant jas reprezentacinėmis išlaidomis turėtų būti koreguojamos, eliminuojant iš jų išlaidas, susijusias su žvejyba); dėl Bendrovės valdybos pirmininkui M. Č. , nesusijusiam su ja darbo santykiais, laikotarpiu nuo 2011-02-02 iki 2013-05-05 apmokėtų kelionių išlaidų į Vengriją (Budapeštas), Baltarusiją (Lyda), Lenkiją (Varšuva), Didžiąją Britaniją (Londonas), Ispaniją (Barselona), kaip nesant įrodymų, kad šios kelionės susijusios su Bendrovės pajamų uždirbimu (skunde Bendrovė pateikė motyvus tik dėl M. Č. nuo 2013-05-01 iki 2013-05-05 kelionės į Ispaniją); dėl G. M. 2012 m. rugsėjo 23–29 d. komandiruotės į Kiniją (Pekiną) išlaidų nepripažinimo; dėl G. M. 2012-10-31–2012-11-07 komandiruotės į D. Britaniją (Londonas) ir JAV (Čikaga) išlaidų nepripažinimo (dėl kelionės į JAV skunde motyvai nepateikti). Pagrįsdama savo poziciją dėl minėtų keturių komandiruočių sąnaudų pagrįstumo Bendrovė nurodė, jog buvo be pagrindo atmesti jos pateikti įrodymai apie komandiruočių susiejimą su Bendrovės veikla, nes tiesioginių įrodymų tokiose situacijose negalėjo būti, o renginiai pripažįstami reprezentaciniais pagal juose dalyvavusius asmenis, pavadinimą, nes paties renginio turinio (ypač žodinio) dažniausiai užfiksuoti neįmanoma, todėl nebuvo pagrindo komandiruočių metu patirtų išlaidų nepriskirti įprastinėms Bendrovės veiklos sąnaudoms.

Pagal ginčo laikotarpiu galiojusios redakcijos PMĮ 21 str. 1 dalį komandiruotės sąnaudos yra siejamos su komandiruote, kuria laikomas vieneto vadovo ar jo įgalioto asmens įsakymu (sprendimu), kuriame turi būti nurodyta komandiruotės tikslas, vieta (vietos), trukmė (jeigu komandiruotės metu vykstama į keletą užsienio valstybių, – buvimo kiekvienoje užsienio valstybėje trukmė) ir vieneto numatomos apmokėti išlaidų rūšys, įformintas darbuotojo išvykimas iš nuolatinės darbo vietos atlikti darbo funkcijų, tarnybinio pavidimo ar kelti kvalifikacijos. Vadovaujantis PMĮ 17 str. 2 dalies 3 punkto nuostatomis, komandiruočių sąnaudos yra priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams. Apskaičiuojant Lietuvos vieneto apmokestinamąjį pelną, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita, iš pajamų atskaitomi ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai (PMĮ 11 str. 1 dalies 3 punktas). Išlaidos, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, gali būti grindžiamos tik juridinę galią turinčiais dokumentais, kurie privalo turėti visus buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų nustatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus. Be šių rekvizitų, išlaidas, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, pagrindžiančiuose dokumentuose privalo būti nurodyti ir kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyti papildomi rekvizitai (PMĮ 11 str. 4 dalis). Tai reiškia, kad, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną ir iš jo atskaitant komandiruotės sąnaudas, būtina turėti įrodymus, jog darbuotojas atitinkamo išvykimo metu atliko darbo funkcijas, tarnybinį pavidimą ar kėlė kvalifikaciją, t. y. kad darbuotojų komandiruočių sąnaudos buvo būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar ekonominei naudai gauti.

1. Nagrinėjamu atveju dėl 2011-12-05 įsakymu Nr. 131-82 įformintos Bendrovės darbuotojų (tiekimu skyriaus vadovo D. M. ir grūdų pirkimo vadovo A. N.) komandiruotės 2011 m. gruodžio 12–21 d. ir tomis dienomis Bendrovės organizuotos 10 dienų kelionės į Švediją (Molkom), kurioje dalyvavo minėti Bendrovės darbuotojai ir 9 kitų įmonių atstovai, išlaidų pagrindimo Bendrovė mokesčių administratoriui buvo pateikusi 2011-12-05 įsakymą, programos dienotvarkę, prezentacijos „Kviečių auginimo technologijos, nestandartinis auginimas be auginimo reguliatorių. 2011 gruodis“ skaidres, Bendrovės 2011-12-19 komandiruotės išlaidų ataskaitą, 2011 m. gruodžio 12–21 d. reprezentacinių sąnaudų nurašymo aktą Nr. 20111221, dalyvavusių asmenų sąrašą (iš viso 11 asmenų), 7-ių asmenų (nurodytų dalyvių sąrašė) 2017-04-19 patvirtinimus, kad jie 2011 m. gruodžio 12–21 d. dalyvavo Bendrovės reprezentaciniame renginyje, kuris vyko Švedijoje, Molkom. Mokesčių administratorius nustatė, kad, nors Bendrovės įsakyme nurodytas komandiruotės tikslas – susitikimas su ūkininkais, seminaras apie nestandartinius grūdų auginimo metodus, tačiau pateiktoje kelionės į Švediją programoje nenurodyta konkreti išvažiuojamojo seminaro vieta, dalyviai, 10 dienų komandiruotė Molkom (Švedija) vyko žvejybiniame miestelyje žvejybos sezono metu, nepateikti į kelionę vykusių asmenų kelionės ir apgyvendinimo išlaidas

patvirtinantys dokumentai, susirašinėjimai ar kita informacija dėl seminaro organizavimo, išlaidų, susijusių su konferencijų salės nuoma, ar kiti dokumentai, patvirtinantys, jog išvažiuojamasis seminaras Švedijoje iš tikrųjų įvyko ir ši komandiruotė buvo susijusi su Bendrovės darbuotojų darbo funkcijų atlikimu bei Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu. Komisija sutinka su tokiu Bendrovės pateiktų įrodymų vertinimu, t. y. Bendrovė konkrečiais įrodymais nepagrindė darbuotojų patirtų šioje kelionėje išlaidų būtinybės Bendrovės ekonominei naudai gauti.

Bendrovė laikosi pozicijos, kad ši kelionė buvo reprezentacinis renginys verslo partneriams, todėl didžioji dalis minėtų išlaidų, išskyrus žvejybą (žvejybos leidimai – 4 200 SEK ir papildomos išlaidos, galimai panaudotos žvejybai – 3 000 SEK), yra pripažintinos reprezentacinėmis išlaidomis. Pagal PMĮ 22 str. 2 dalies nuostatas reprezentacinės sąnaudos – vieneto lėšos, kurias jis skiria naujiems verslo ryšiams su kitais vienetais arba fiziniais asmenimis, išskyrus vieneto darbuotojus, akcininkus, savininkus bei kontroliuojamuosius ar kontroliuojančius vienetus ar kontroliuojančius nuolatinius gyventojus, užmegzti arba esamiems pagerinti. Reprezentacinės sąnaudos patiriamos konkrečių asmenų naudai. Reprezentacinėms sąnaudoms nepriskiriamos medžioklės, žvejybos, plaukiojimo jachtomis, golfo, azartinių lošimų, stovyklavimo išlaidos (PMĮ 22 str. 5 dalis). Komisija, vertindama Bendrovės argumentus dėl išvykos į Švediją kaip reprezentacinio renginio, nustatė, jog Bendrovės mokesčių administratoriui pateiktame D. M. elektroniniame susirašinėjime (2011-11-24) su kelionės į Švediją 2011 m. organizatoriumi (Karolis Paulauskas, Skrake) pateiktoje sąmatoje yra įtrauktos apgyvendinimo, maitinimo išlaidos, leidimų žvejybai ežere (7 dienoms) ir privačiame upėtakiniame ežere (1 diena) dvylikai asmenų kainos, gido paslaugos. Iš internetinio puslapio www.fishing-sweden.com matyti, kad Karolis Paulauskas yra žvejybos gidas Švedijoje, organizuojantis sportinę žvejybą Švedijoje. Iš pateiktame susirašinėjime esančios informacijos matyti, kad išvykoje dalyvausiančių asmenų maitinimas organizuotas, orientuojant jį į laisvalaikio praleidimą („kada atsikels“, „nuspręsimė laiką kiekvienai dienai“), o ne paremtas Bendrovės pateiktoje programoje nurodyta griežta darbotvarke. Todėl, Komisijos nuomone, įvertinus aptartas aplinkybes, sąmatoje nurodytos nakvynės ir kitos išlaidos, o ne tik leidimai žvejybai, yra išlaidos susijusios išimtinai su pramogine išvyka – žvejyba. Kiti byloje esantys Bendrovės pateikti ir mokesčių administratoriaus surinkti dokumentai nėra pakankami ir objektyviai nepagrindžia Bendrovės organizuotos 10 dienų išvykos į užsienį (kelto bilietų į Stokholmą ir atgal bei kitos kelionės išlaidos) atitikties reprezentaciniam renginiui verslo partneriams, nes organizuota kelionė nebuvo susijusi su Bendrovės darbu, jos veiklos pobūdžiu, prekių / paslaugų demonstravimu, o pateiktose skaidrėse nurodoma informacija apie kviečius, jų sandarą, kenkėjus ir pan. Bendrovės partneriams – ūkininkams įprastai žinoma dėl tiesioginio jų veiklos pobūdžio. Todėl Komisija sutinka su Inspekcija, jog kelionė buvo pramoginė, kurios tikslas laisvalaikio praleidimas – žvejyba (ji nelaikytina renginiu, kurio metu siekiama reprezentacijai įprastų tikslų). Todėl, Komisijos vertinimu, mokesčių administratorius pagrįstai reprezentacijos sąvokos neatitikusios kelionės 26 351,22 Lt išlaidų sumos neleido priskirti Bendrovės leidžiamiesiems atskaitymams.

2. Dėl Bendrovės valdybos pirmininkui M. Č., kuris nebuvo susijęs su Bendrove darbo santykiais, kelionių į Vengriją (Budapeštas), Baltarusiją (Lyda), Lenkiją (Varšuva), Didžiąją Britaniją (Londonas), Ispaniją (Barselona) laikotarpiui nuo 2011-02-02 iki 2013-05-05 padengtos bendros 20 487,12 Lt išlaidų sumos nepriskyrimo komandiruotės išlaidoms, pažymėtina, jog mokesčių administratorius nustatė, kad iš minėtos sumos leidžiamiesiems atskaitymams Bendrovė priskyrė tik 653,75 Lt sumą už apgyvendinimą viešbutyje (dokumentas, patvirtinantis šias išlaidas, nebuvo pateiktas), likusią M. Č. minėtų kelionių metu patirtų išlaidų sumą (19 833,37 Lt) Bendrovė buvo priskyrusi neleidžiamiesiems atskaitymams (patikrinimo akto 31 psl., 4 priedas). Kadangi mokesčių administratorius nustatė, jog M. Č. nebuvo susijęs su Bendrove darbo santykiais (buvo valdybos nariu), tuo tarpu ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams priskiriamos vieneto darbuotojo komandiruočių metu patirtos sąnaudos (PMĮ 21 str. 1 dalis, 7 str. 2 dalies 3 punktas), taip pat reprezentacinėms sąnaudoms (kurių iš pajamų atskaitoma ne daugiau kaip 75 procentai) nepriskiriamos per vieneto

akcininkus, pajininkus patirtos išlaidos, išskyrus atvejus, kai šie asmenys yra vieneto darbuotojai (PMĮ 22 str. 4 dalis), todėl mokesčių administratorius pagrįstai Bendrovei neleido leidžiamiems atskaitymams priskirti 653,75 Lt sumos už Bendrovės valdybos nario apgyvendinimą viešbutyje.

Bendrovė skunde prieštarauja mokesčių administratoriaus pozicijai dėl nepripažintos M. Č. kelionės į Barseloną komandiruote ir šios kelionės išlaidų pripažinimo fizinio asmens (valdybos nario) pajamomis natūra bei atitinkamo jų apmokestinimo. Remiantis aukščiau nurodytomis teisės normomis, sutikti su Bendrovės argumentais dėl kelionės į Barseloną pripažinimo valdybos nario (nesančio Bendrovės darbuotoju) komandiruote nėra pagrindo. Be to, iš byloje esančių Bendrovės pateiktų įrodymų (kelionių išlaidas patvirtinantys dokumentai, Bendrovės 2017-03-06 elektroninis laiškas vyr. specialistei S. K., kuriame nurodyta, jog M. Č. į Baltarusiją, Budapeštą, Lenkiją vyko su tikslu įsigyti ten esančių įmonių, o į Barseloną vyko dalyvauti *RI* akcijų įsigijimo pabaigos renginyje) yra tik bendro pobūdžio informacija apie M. Č. keliones (tame tarpe į Barseloną), tačiau iš jos niekaip objektyviai negalima nustatyti, kad minėtos kelionės buvo susijusios su Bendrovės veikla, pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu. Taigi Komisija konstatuoja, kad ginčo atveju nėra pagrindo byloje aptariamų Bendrovės valdybos nario išvykimų į užsienį laikyti komandiruotėmis PMĮ 21 str. 1 dalies prasme.

3. Dalyje dėl Bendrovės 2012-08-10 įsakymu Nr. 131-42 įformintos generalinio direktoriaus G. M. 2012 m. rugsėjo 23–29 d. komandiruotės į Kiniją Komisija sutinka su Bendrovės pozicija, jog jos mokesčių administratoriui pateikti duomenys apie šią kelionę, jos tikslą įrodo, jog kelionė buvo susijusi Bendrovės ekonomine veikla, o ne su Bendrovės direktoriaus laisvalaikio praleidimu (komandiruotė buvo ne asmeninio pobūdžio). Iš byloje esančių dokumentų matyti, jog Bendrovės 2012-08-10 įsakymu įforminta generalinio direktoriaus G. M. komandiruotė, kurios tikslas – Europos šalių malūnininkų asociacijos narių vizitas į Pekiną (Kinija), vyko 2012 m. rugsėjo 23–29 d. Komisija, išanalizavusi Bendrovės pateiktuose su šia komandiruote susijusiuose dokumentuose nurodytus duomenis (tokius kaip: minėtą Bendrovės įsakymą, preliminarį renginio „Europos šalių malūnininkų asociacijos narių vizitas Pekine“ programą, prie šios programos pridėtame dalyvių, kurie patvirtino apie savo dalyvavimą, sąrašė įtrauktus G. M. duomenis, programoje nurodytas renginio datas nuo 2012-09-24 iki 2012-09-28, UAB „V1“ išrašytoje sąskaitoje faktūroje nurodytas kelionės maršrutu Riga – Helsinkis – Pekinas – Helsinkis – Riga datas 2012-09-23–2012-09-29, viešbučio *Hilton Beijing Wangfujing* 2012-09-29 išrašytoje sąskaitoje nurodytas G. M. apgyvendinimo viešbutyje datas 2012-09-24–2012-09-29), pažymi, jog renginio trukmė, kelionės datos (direktorius vyko į konferenciją, kuri buvo organizuota tomis pačiomis dienomis, kad buvo nupirkti Bendrovės darbuotojo bilietai bei apgyvendinimo viešbutyje), renginio tema ir komandiruotės tikslas, yra pakankami Bendrovės generalinio direktoriaus G. M. komandiruotę į Kiniją pripažinti ne asmeninio pobūdžio kelione, o susijusia su darbuotojo darbo funkcijų atlikimu, darbuotojo kvalifikacijos kėlimu. Šiuo atveju mokesčių administratoriaus reikalavimas mokesčių mokėtojui papildomai pateikti kitus įrodymus (pavyzdžiui: patvirtinta konferencijos programa, dalyvio (Bendrovės direktoriaus) sumokėto mokesčio patvirtinimas ir kt.) dėl komandiruotės ryšio su Bendrovės darbuotojo darbo funkcijomis, Bendrovės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu, Komisijos vertinimu, yra perteklinis. Darytina išvada, kad mokesčių administratorius Bendrovės su kelione į Pekiną (Kinija) susijusią 21 582,70 Lt išlaidų sumą nepagrįstai vertino kaip gyventojų (G. M.) gautą naudą (pajamas natūra), todėl šioje dalyje mokesčių administratoriaus Bendrovei apskaičiuoti mokesčiai turėtų būti perskaičiuoti, Bendrovės darbuotojo komandiruotės į Pekiną (Kinija) išlaidas (21 582,70 Lt) pripažįstant susijusiomis su įmonės įprastine veikla ir įtraukiant jas į leidžiamus atskaitymus.

4. Dėl Bendrovės 2012-10-26 įsakymu Nr. 131-57 įformintos Bendrovės generalinio direktoriaus G. M. 2012-10-31 – 2012-11-07 komandiruotės į D. Britaniją (Londonas) ir JAV (Čikaga) su tikslu – susitikti su tiekėjais, klientais, pastebėtina, jog Bendrovė skunde Komisijai pateikė motyvus tik dėl kelionės į Londoną pripažinimo susijusia su įmonės ekonomine veikla,

nurodydama, kad vyko susitikimas su įmonės R2 atstovais dėl gemalų pardavimo. Bendrovė pagrįsdama, jog šios kelionės metu direktorius buvo susitikęs su R2 įmonės atstovu G. S., mokesčių administratoriui teikė įrodymus, kad minėta įmonė nuo 2008 m. gruodžio mėnesio iki 2009 m. balandžio iš Bendrovės pirkto gemalus, ir teigdama, kad Bendrovė buvo suinteresuota atnaujinti gemalų prekybą su minėta įmone. Komisijos vertinimu, Bendrovės pateikti paaiškinimai yra abstraktūs, neatskleidžiantys komandiruotės įsakyme nurodyto tikslo vykdymo, t. y. nepateikti jokie konkretūs įrodymai (pavyzdžiui: gauti kvietimai ar teikti pasiūlymai susitikti su verslo klientais, atnaujintos sudarytos sutartys, ketinimų protokolai ir kt.). Bendrovės pateikta rašytinė medžiaga (įrodymai, kad R2 įmonė 2009 m. iš Bendrovės pirkto gemalus) šios bylos kontekste, kai direktoriaus komandiruotė vyko 2012 m. gale (praėjus daugiau nei 3 metams po verslo santykių su R2), nesant jokių tiesioginių ir konkrečių įrodymų apie susitikimus su tiekėjais / klientais, nėra susietina su konkrečiai šiuo atveju aptariamu Bendrovės direktoriaus išvykimu į D. Britaniją (Londoną). Atsižvelgiant į šiuos argumentus, Bendrovės pateikti motyvai dėl šios komandiruotės išlaidų pagrįstumo PMĮ 21 str. 1 dalies prasme vertintini kaip nepatikimi ir nepakankami.

Atsižvelgiant į tai, jog LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad mokesčio ginčo gražinimas mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo / pakartotiniam patikrinimui yra galimas, kai nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo, tai yra tais atvejais, kai pavedama surinkti naujų galimų įrodymų, galimai lemsiančių kitokią bylos baigtį, pakartoti tam tikras administracines procedūras, dėl kurių pažeidimų galimai byla išnagrinėta neteisingai, atlikti naujus skaičiavimus ir pan. (LVAT 2009-05-04 nutartis adm. byloje Nr. A-438-563/2009; LVAT 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2765/2011), taip pat įvertinus Komisijos sprendime konstatuotas aplinkybes, jog Inspekcija nenustatė ir neįvertino visų su Bendrovės apmokestinimu susijusių aplinkybių, ginčo byloje yra pateiktas reikšmingas su Bendrovės apmokestinimu susijęs įrodymas, kurio mokesčių administratorius neturėjo galimybės įvertinti, taip pat būtina atlikti perskaičiavimus dėl Bendrovės direktoriaus vykusių komandiruotės į Kiniją išlaidų priskyrimo Bendrovės leidžiamiems atskaitymams, Inspekcijos sprendimas patvirtinti sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo naikintinas ir Bendrovės skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos 2017-05-26 sprendimą Nr. (21.131-31-5) FR0682-202 dėl patikrinimo akto tvirtinimo, kuriuo patvirtintas Inspekcijos 2017-03-29 patikrinimo aktas Nr. (21.31-28)-FR0680-124 ir Bendrovei nurodytas sumokėti 168 779,57 Eur gyventojų pajamų mokestis, 78 144 Eur pelno mokestis, 14 505,21 Eur valstybinio socialinio draudimo įmokos, 2 561,25 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokos; 25 591,86 Eur GPM delspinigiai, 14 216,31 Eur PM delspinigiai; 16 877,96 Eur GPM bauda, 7 814,40 PM bauda, 7 252,61 Eur VSDĮ bauda, 1 280,63 Eur PSDĮ bauda ir perduoti Bendrovės skundą Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokesčių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokesčių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokesčių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokesčių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Lina Vosylienė